

Het geschenk, of De gelukkige misvatting : blyspel

<https://hdl.handle.net/1874/370258>

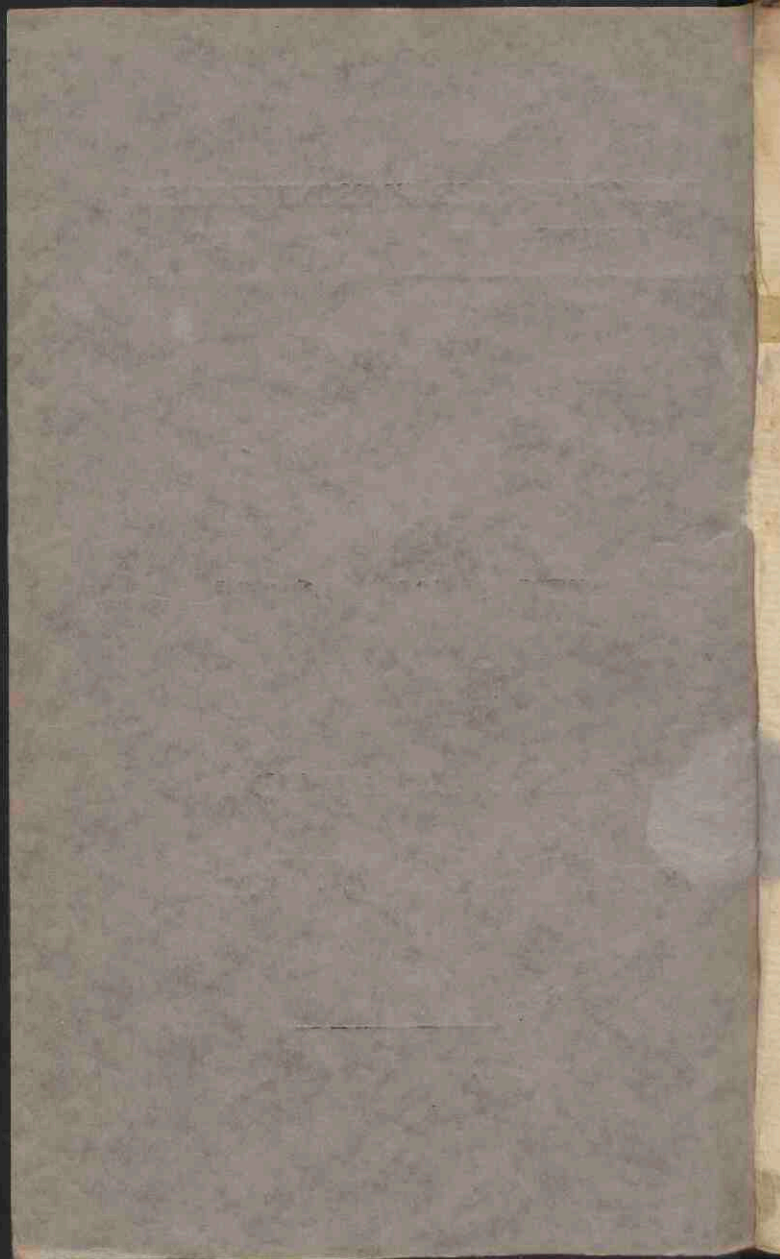
BIBLIOTHEEK DER RIJKSUNIVERSITEIT
TE UTRECHT

1929

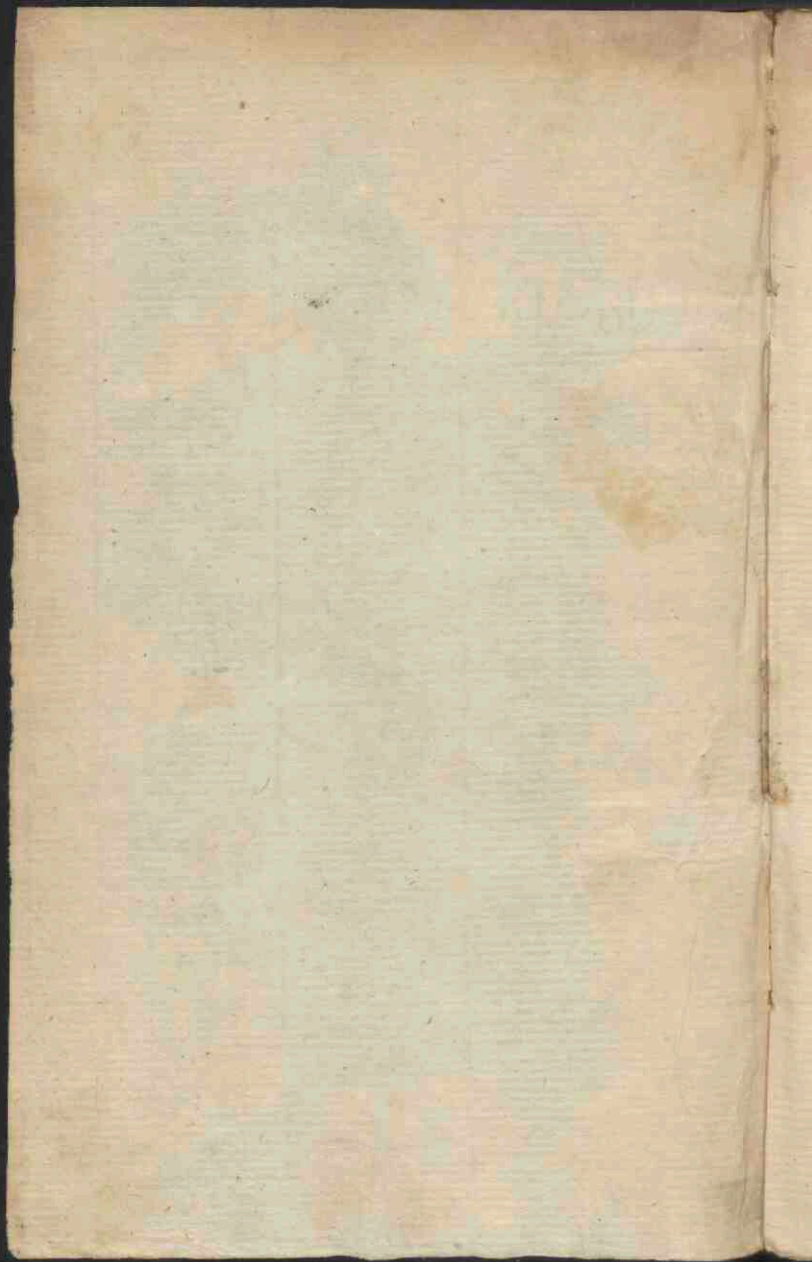
**Verzameling tooneel-
stukken uit de
nalatenschap van
prof. Dr. J. te WINKEL**

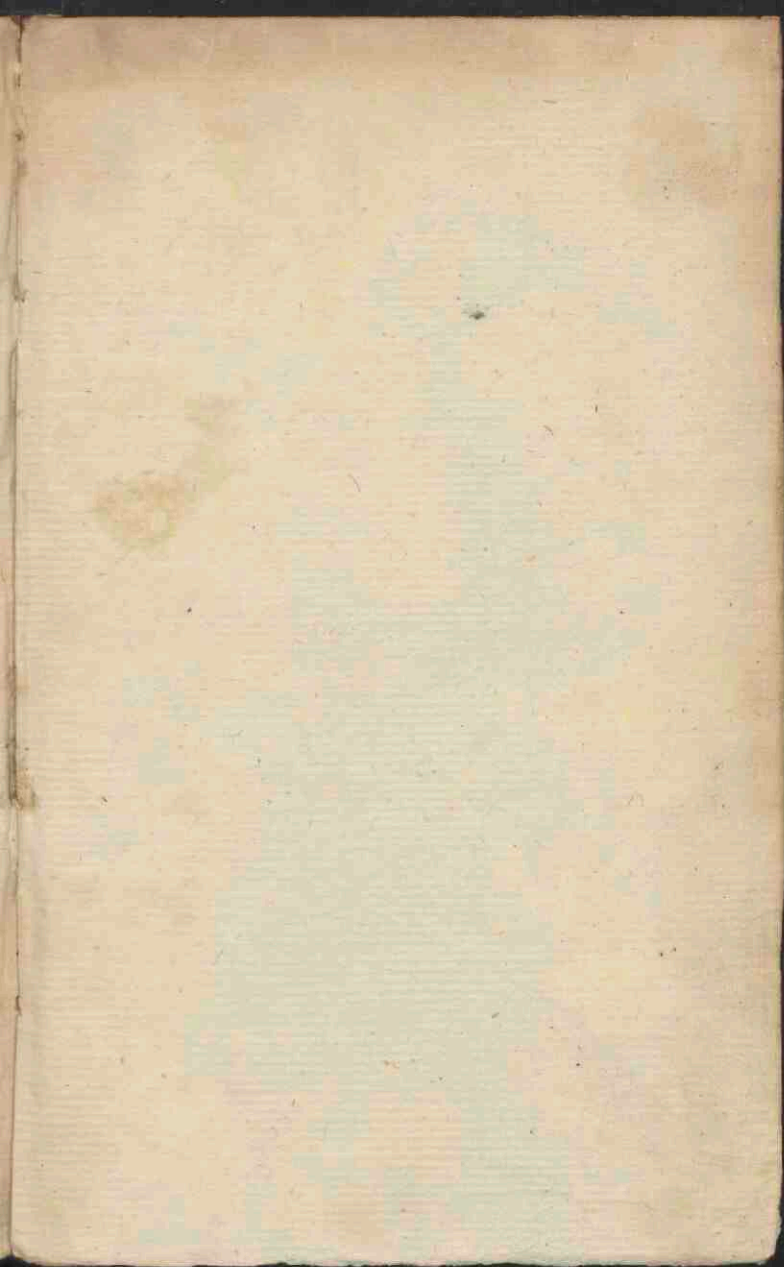
No. 672^A

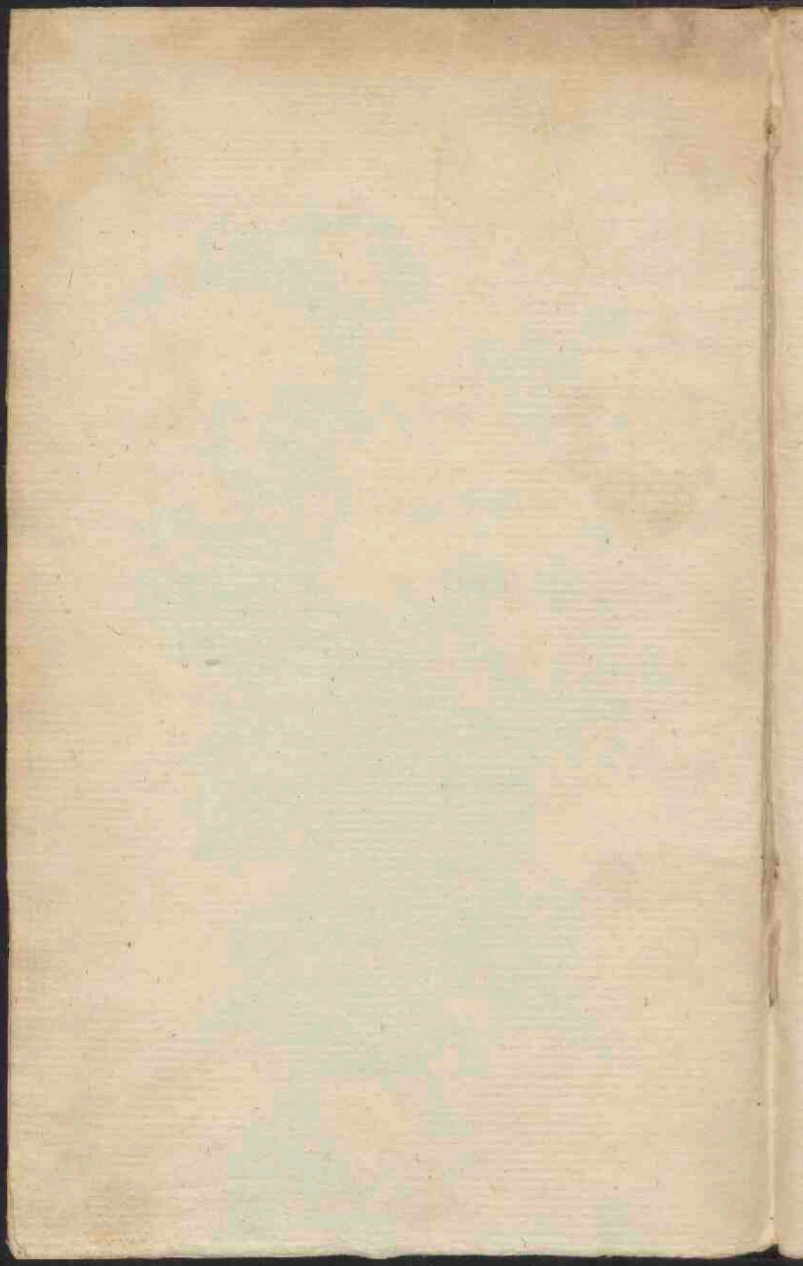

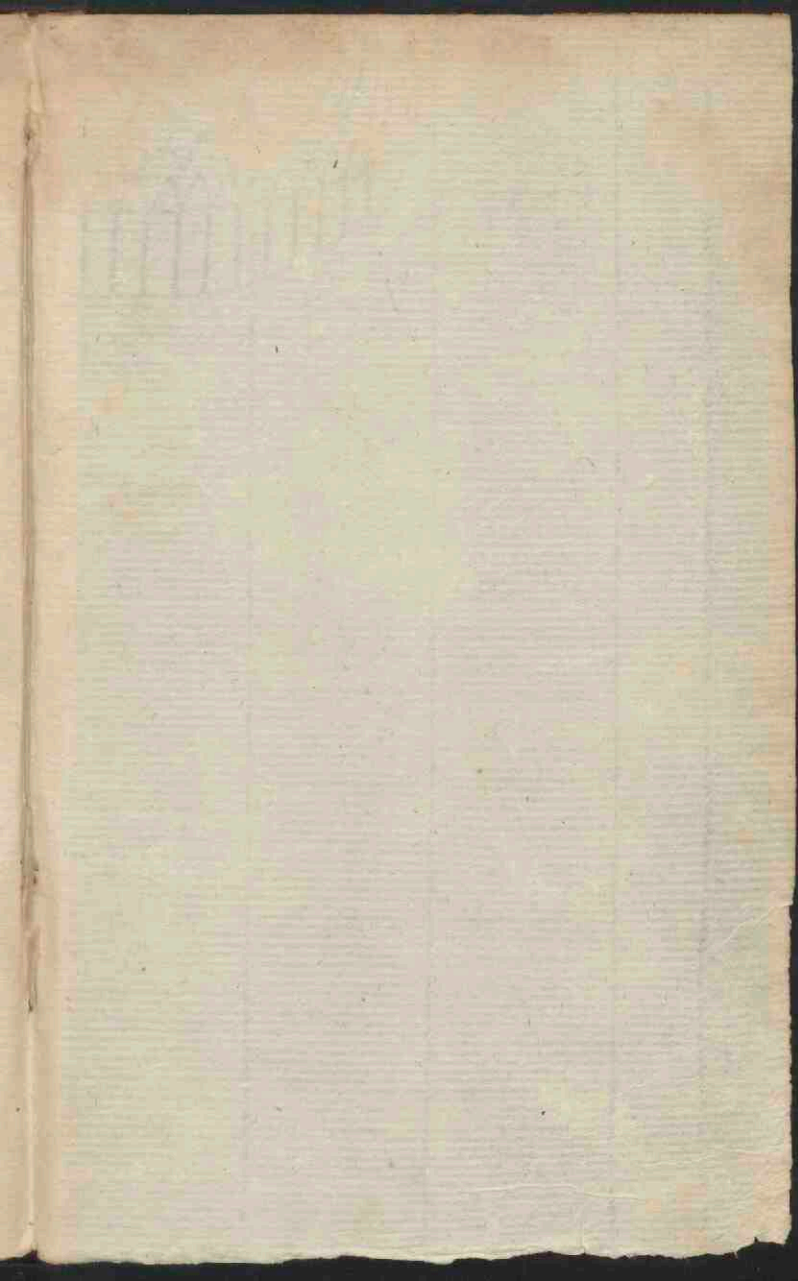
Dr J. H. Winkel
N 274a

B

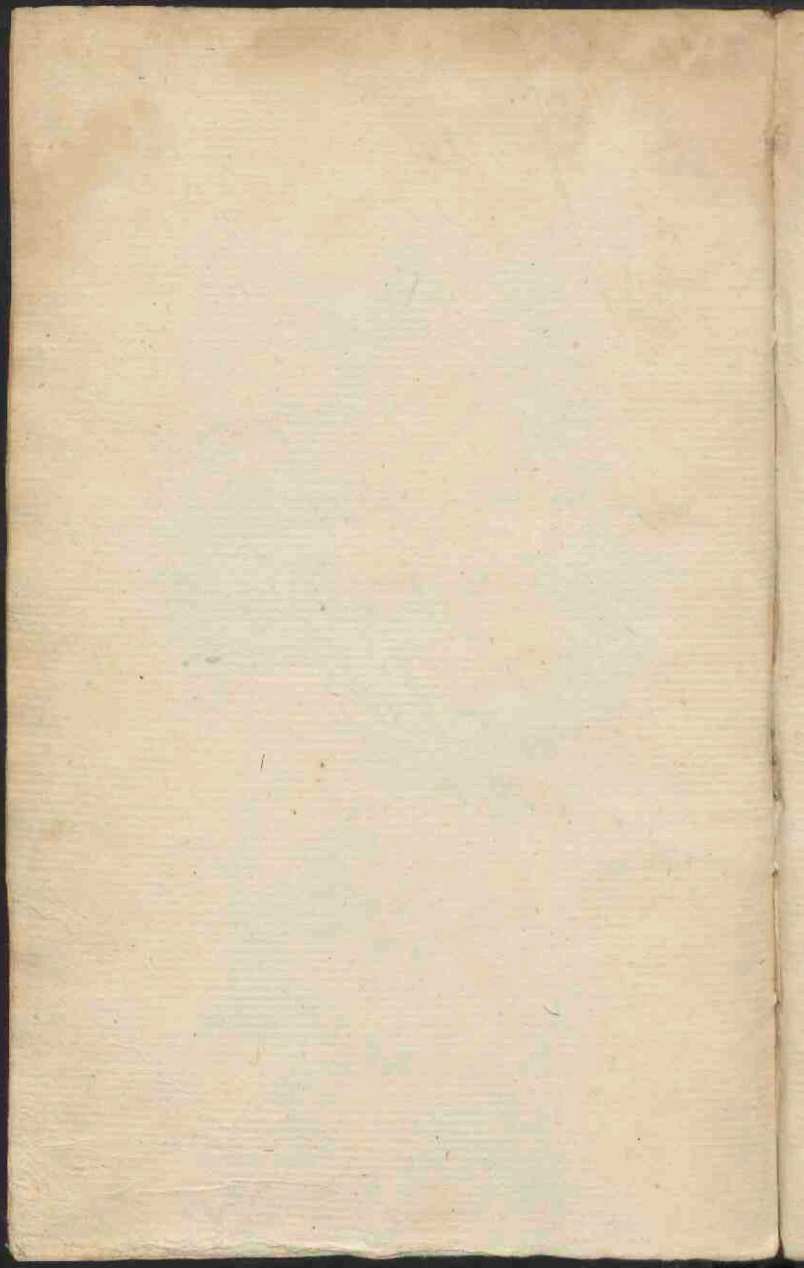

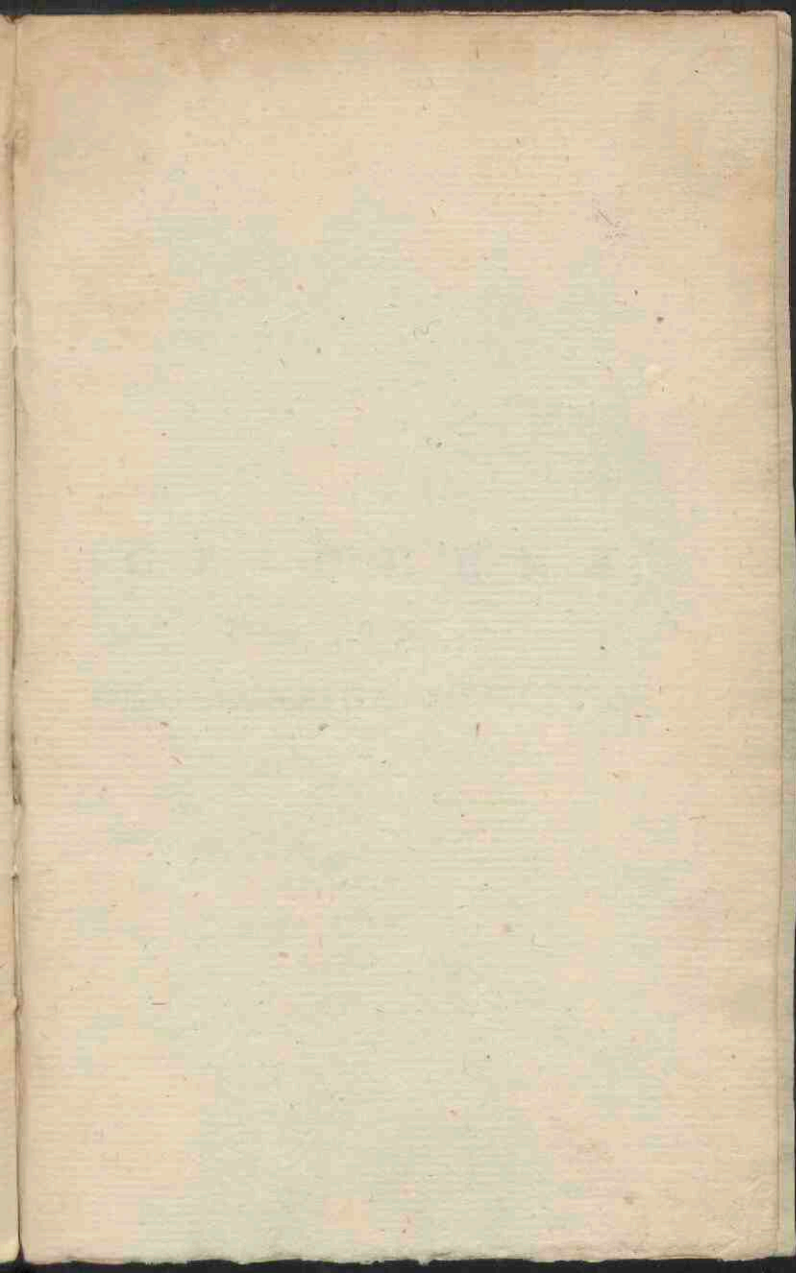

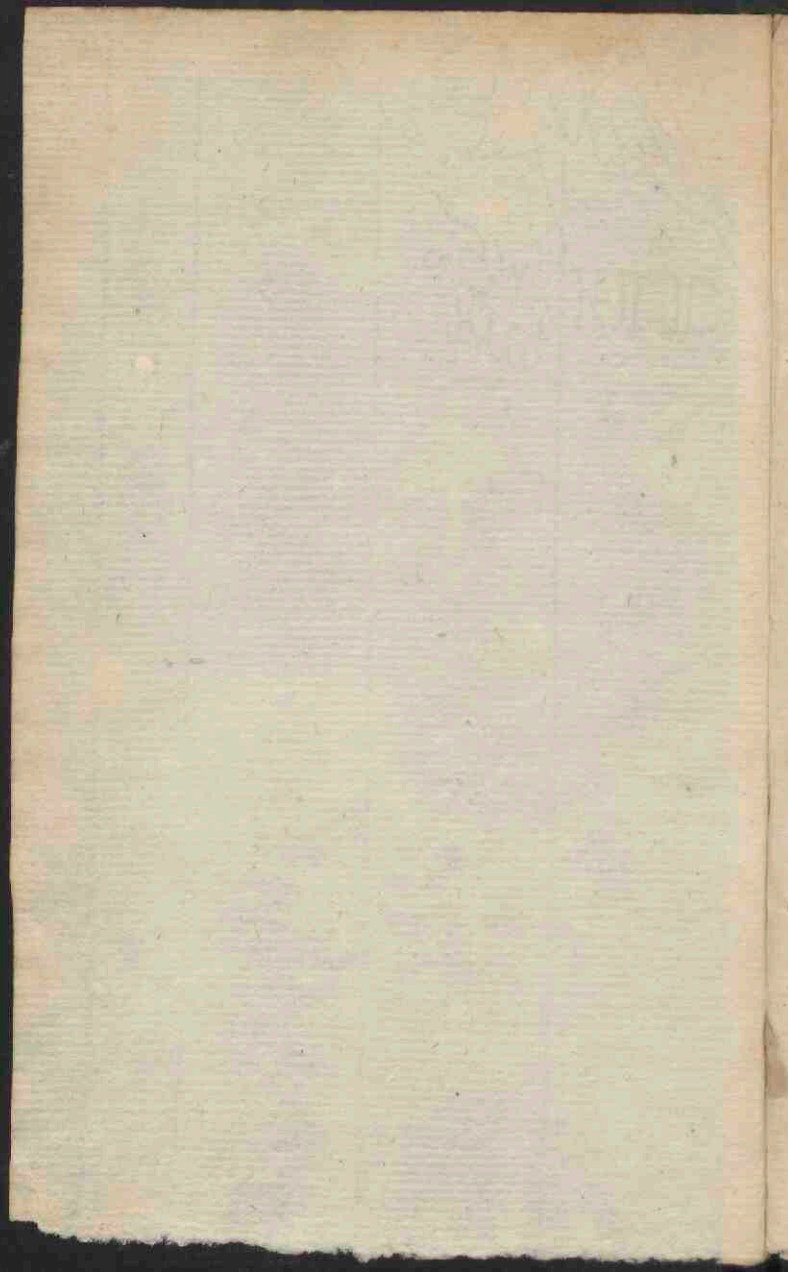

H E T
G E S C H E N K,
O F
DE GELUKKIGE MISVATTING.

DE GELUKKIGE MISAVANTUREN
VAN
DE
GELUKKIGE
MISAVANTUREN
VAN
DE
GELUKKIGE
MISAVANTUREN

672^a

H E T
G E S C H E N K,
O F
D E G E L U K K I G E M I S V A T T I N G;
B L Y S P E L.
N A A R H E T F R A N S C H V A N P A T R A T;
D O O R
H E N D R I K O G E L W I G H T, J U N I O R.

Te AMSTELDAM, by
PIETER JOHANNES UYLENBROEK.

M D C C X C V I I .
BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

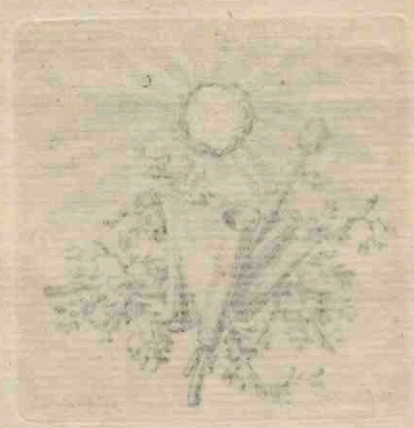
H E T
G E S C H E N K
O F

DE GELUKKIGE MISVATTING;
D E F Y S I C A

NAAR HET VERHAAL VAN PATRICK;

door

MR. J. B. DE WITTE, JUNIOR.

W. M. J. B. D. N. M. D.
HETTER JONANERS OYERBROEK.
M. D. C. C. C. C. C.
M. D. C. C. C. C. C.
M. D. C. C. C. C. C.

B E R I C H T.

Dit stukje is eene van die, waarmede de geestige PATRAT zyne landgenooten, op eene onschuldige en niet tegen de zeden slydende wyze, heeft vermaakt: en 't welk met zo veel graagte, eenigen tyd geleden, in deze stad op het Fransche Tooneel is gezien. En hoe zeer het thans in de mode schynt te geraken, om, na het afschryven van 80 à 100 bladzyden, de gemeente te zeggen dat men geheel geene verdiensten in het verrichte werk stelt, zo komt het my voor dat de lezers zich, met recht, over deze ingevoerde mode kunnen belgen, vermits men hen niets aanbied dan het geen verrylling, of een geheim inzicht ('t welk men zorgvuldig verbergt, doch niet ongemakkelijk te raden is,) ons doet schryven. Ik ben van andere gedachten; en hoe weinig verdiensten dit stukje in het vak der letteren ook moge hebben, heb ik 'er, by de vertaling, eene tweeledige verdienste aan gehegt; ten eerste om myne stadgenooten te doen zien dat 'er over eene niets beduidende zaak, door een' geestig' man, als de Fransche Auteur, een behaaglyk stukje kan gemaakt worden; en ten tweede, om hen, by de lezing en vertoonning, het vergenoegen te schenken, te kunnen lagchen, gelyk ik by de vertaling gedaan heb; en het doen lagchen, in tyden waarin men het lagchen hoogst noodig heeft, heeft, naar myn inzien, ten minste eenige verdiensten.

DE VERTALER.

PERSONAADJEN.

MERVAL.

DOLCY, *zyn neef.*

DEL CAR.

LUCILE, *dochter van Delcar.*

ANDRÉ, *knecht van Merval.*

MARGRIET, *moeder van André.*

Een knecht van Delcar.

Het tooneel is te Parys, in het huis van Merval.

H E T
G E S C H E N K,
O F
DE GELUKKIGE MISVATTING;
B L Y S P E L.

E E R S T E T O O N E E L.

ANDRÉ, *alleen, in een kamizool, bezig de kamer in orde te schikken.*

Zie daar weder een' nieuwjaars dag! dat's goed; ik wou dat 'er alle weken een was.. ik! — maar ik ben zeer ongerust; ik hoor dagelyks zeggen: men heeft **DIT** verboden, men heeft **DAT** verboden; myn hemel! indien men de nieuwjaars geschenken ook eens ging verbieden... dan wenschte ik liever dat 'er in 't geheel geen jaar was... ik zal het van den morgen weten, want straks staat mynheer op: dan zal ik hem myn compliment maken, dat ik van buiten geleerd heb: hy zal het het eerst hooren, en dat is billyk... hy is myn meester, hy! (*Lagchende.*) Maar 't is ook zyn pligt anderen een goed voorbeeld te geven... ik moet een oogenblikje zien uit te breken om mynheer Doley, zyn' neef, myn' zoogbroeder, te gaan bezoeken, kyk, dat's een goeje jonge. — 't Spyt my zeer dat mynheer Merval hem verboden heeft

weder hier te komen: — zy zyn beiden op eene en dezelfde perfoon verliefd; de oom wil de voorkeur hebben... maar ja — of ik je reis toeriep... de juffrouw heeft wat goeje oogen; en...

T W E E D E T O O N E E L .

ANDRÉ, Merval.

Merval, *in zyn japon.*

Wat doet gy daar?

ANDRÉ, *verwonderd.*

Goeje hemel!

Merval.

Is het dus dat gy my komt kleeden?

ANDRÉ, *beleefd tegen hem buigende.*

Mynheer, ik wensch u...

Merval.

Ik ben verplicht my zelf te helpen.

ANDRÉ, *voortvarende.*

Een gelukkig jaar...

Merval.

Niets is gereed...

ANDRÉ.

De vervulling aller uwer wenschen...

Merval.

Gy zult dan altoos zulk een domoor blyven?

ANDRÉ.

Vergezeld van zeer veel anderen.

MERVAL, *de schouders ophalende.*

Myn' rok...

ANDRÉ, *blyvende en de hand uitstekende.*

Mynheer...

MERVAL.

Myn' rok, zeg ik u.

ANDRÉ, *dien gaande halen.*

Hy was kwaad: hy heeft myn' wensch niet gehoord.
(*Hem de mouw aanbiedende.*) Mynheer, ik wensch u...

MERVAL.

Myn' hoed... myn' rotting...

ANDRÉ, *zich door hem doende aanraken.*

Een gelukkig jaar...

MERVAL.

Lompert!..

ANDRÉ.

De vervulling aller uwer wenschen.

MERVAL.

Gy behoud dan altoos die kwaade gewoonte?

ANDRÉ.

Vergezeld van zeer veel anderen.

MERVAL.

Blyf hier, ik ga uit: indien myn neef dit oogenblik
mocht waarnemen my cone gelegenheids visite te maken,
zeg hem dan dat ik vast besloten heb hem nooit weder
te willen zien.

ANDRÉ, *tegen Merval, die heengaat.*

Mynheer!..

MERVAL.

Wat?

ANDRÉ, *droevig.*

Gy zult hem dus geen nieuwjaars geschenk geven?

MERVAL.

Vast niet.

ANDRÉ, *ter zyde.*

'Er is geen twyfel meer.. ô mynhelp! mynhelp!!

MERVAL, *wederkomende.*

Noch iets!... indien de juwelier het nieuwjaars geschenk voor Lucile brengt...

ANDRÉ, *uit zyne verflagenheid bekomende.*

Wat zegt gy, mynheer?..

MERVAL.

Zyt gy doof?

ANDRÉ.

Myn hemel, neen! ik heb nimmer met meer oplettendheid geluisterd.

MERVAL.

Ik zeg u, dat, indien de juwelier het nieuwjaars geschenk voor Lucile brengt, hy moet wachten tot ik wederkom.

ANDRÉ.

Zo geeft men dan noch nieuwjaars geschenken?

MERVAL.

Wel zeker...

ANDRÉ, *zwaar zuchtende.*

Wat ben ik verlicht!

MERVAL.

Hoedat?

ANDRÉ.

Aan uwe handeling van dezen morgen dacht ik dat de nieuwjaars geschenken verboden waren...

MER-

MERVAL, *lagchende.*

Ik versta u... Ziedaar het uwe... maar wees in 't ver-
volg oplettender.

ANDRÉ, *opgetogen.*

Mynheer zal altoos te vreden zyn.

MERVAL, *in 't heengaan.*

Ga niet uit; ik zal geen twee uren ujtbyven...

ANDRÉ.

Zeerwel.. Ziedaar my hier vastgenageld.

D E R D E T O O N E E L.

ANDRÉ, *alleen.*

Ha! nu ben ik weder in myn' schik.. Zo lang de
nieuwjaars geschenken duren, zo lang kan het niet
misen, of het moet Vrankryk wel gaan: maar welk een
spyt dat ik niet naar myn dorp kan gaan! op den eersten
dag van 't jaar een' zoen van zyn moeder te krygen, ó!
dat is zo aangenaam... en myn arme vader!... maar
't is agt mylen.. neen, dat kan niet.

V I E R D E T O O N E E L.

ANDRÉ, *DOLCY.*

DOLCY, *bevreesd binnen komende.*

André, is myn oom thuis?

ANDRÉ, *verheugd.*

Ha! van daag zal ik gelukkig zyn; gy zult de eerste
zyn dien ik omhels.

DOL-

DOLCY, *hem omhelzende.*

Gezegend nieuwe jaar, broër!

ANDRÉ.

Zyn broër! kyk, dat's een patriot!

DOLCY, *hem een assignaat gevende.*

Daar, dat's voor u.

ANDRÉ, *aarzelende.*

Neen; de naam van broër, dien gy my hebt gegeven, is uw schoonst nieuwjaars geschenk.

DOLCY.

Ik bid u, neem aan.

ANDRÉ, *de assignaat aannemende.*

't Is dan om u te gehoorzamen.

DOLCY.

Waar is myn oom?

ANDRÉ.

Hy is uitgegaan.

DOLCY.

Heeft hy u van my gesproken?

ANDRÉ.

Mynhelp! ja...

DOLCY.

Wat heeft hy u gezegd?

ANDRÉ.

Hy heeft my gezegd, te zeggen, dat hy gezegd heeft, dat het onnoodig is dat gy hier weër komt; want dat hy u niet zien wil.

DOLCY.

Ons medeminnaarschap heeft my zyn gunst doen verliezen; Maar hy bemint my.

ANDRÉ.

Of hy u bemint! ik heb hem honderdmaal hooren zeggen: Hy heeft verstand als een duivel; 't is een kleine Voltaire: hy maakt treurfpellen, om te bezwyken van lagchen.

DOLCY.

Indien hy zich van zyne liefde kan genezen.. zal hy my zyne vriendschap wederschenken...

ANDRÉ.

Ja, maar daar is een rouwkoop.

DOLCY.

Hy is meer glorizuchtig dan schraapzuchtig... zyn hoogmoed en kieschheid zyn de wapenen waarvan wy ons, ter beffryding zyner liefde, zullen bedienen; gy zult ons helpen: ik maak staat op uwe getrouwheid.

ANDRÉ, *fier*.

Hoor, broër, ik ben u getrouw in leven en dood... maar niet om myn' meester te verraden...

DOLCY.

Gy hebt gelyk.

ANDRÉ.

Verdord! het is niet genoeg den naam van een' vaderlander te willen dragen; neen! men moet een eerlyk man zyn om dien te verdienen.

DOLCY.

Zie daar het gevoelen van hen, die wy uit hoogmoed verachten!... Wees gerust, myn waarde André: ik zal niet van u eischen dat tegen de eerlykheid ftyd.

ANDRÉ.

Dat's goed gezeld: ik verlaat my op u.

DOLCY.

Gy zult ten eerste aan myn' oom zeggen dat ik myn' pligt heb komen betrachten, en hem, uit myn' naam, voor een nieuwjaars geschenk, deze nieuwe comédie geven, die ik hem opdraag.

ANDRÉ.

Kyk, dat zal hem plaizier doen, dat weet ik vast.

DOLCY.

Gy zult hem ook dezen brief, uit naam van Lucile, geven... maar gy moet u wel wachten te zeggen dat ik dien gebragt heb.

ANDRÉ.

Weet gy wat zy hem voorzingt?

DOLCY.

Ik heb niets geheims voor u. Mynheer Delcar ziet myn' oom reeds als zyn' schoonzoon aan: hy zal met Lucile hier komen om hem nieuwjaar te wenschen, en een mand met verscheiden geschenken te brengen. Daar hy die nu in 't byzyn van haar' vader konde gaan bezigtigen, verwittigt zy hem, door dezen brief, dat hy 'er een pakje brieven in vinden zal, die alle myne briefwisselingen met haar vervatten.

ANDRÉ.

Waarom hem alle die brieven te geven?

DOLCY.

Zy hoopt dat hy, daaruit de achting, waarmede ik over hem spreek, de vorderingen onzer tederheden, en
de

de hevigheid onzer liefde ziende, van zyn oogmerk zal
 afftappen, en onze beschermer worden.

ANDRÉ.

Hy is 'er in staat toe, want hy heeft het beste hart;
 maar hy is eerzuchtig tegen vier — hy kon wederko-
 men: ga langs den kleinen trap heen, opdat niemand u
 ontmoete.

DOLCY.

Kan ik staat op u maken?

ANDRÉ.

Als of zyn geluk my niet zo veel zoude verheugen als
 myn eigen.

DOLCY.

Ik zal weder komen om te hooren wat 'er gebeurd is.

ANDRÉ.

Goed! terwyl zy aan tafel zyn.

DOLCY.

Dag, broër.

ANDRÉ.

Dag, broër.

V T F D E T O O N E E L.

ANDRÉ, *alleen.*

Zo zich dat alles schikken konde, mynhelp! wat
 zou ik in myn' schik zyn! dat zou een paartje wezen!
 daar in tegendeel met myn' meester... Ha! daar is me-
 juffrouw Lucile met mynheer haar' vader: hy heeft wel-
 gedaan te vertrekken.

H E T G E S C H E N K ,
Z E S D E T O O N E E L .

ANDRÉ, LUCILE, DELCAR; *een knecht, met
'een mand.*

ANDRÉ, *den heer Delcar groetende.*

Mynheer! ik wensch u een gelukkig jaar, de vervul-
ling aller uwer wenschen, vergezeld van zeer veel anderen.

DELCAR, *hem een asfignaat gevende.*

Daar, myn vriend, dat's voor u.

ANDRÉ.

Verplicht, mynheer. (*Tegen Lucile.*) Mejuffrouw, ik
wensch u een gelukkig jaar, de vervulling aller uwer
wenschen, vergezeld van zeer veel anderen.

LUCILE, *hem een asfignaat gevende.*

Daar, André.

ANDRÉ.

Verplicht, juffrouw. (*Tegen den knecht.*) Mynheer, ik..
ha! gy zyt een outfanger van nieuwjaars geschenken;
gy zult myn' wensch niet hooren.

DELCAR.

Waar is uw meester?

ANDRÉ.

Hy is uitgegaan, mynheer! maar hy komt straks
weér.. Zit toch neêr, mejuffrouw, daar is een floel..
En gy, kom een slokje drinken; als de meester niet thuis
is moet toch iemand de eer van 't huis ophouên.

ZEVENDE TOONEEL.

DEL CAR, LUCILE.

DEL CAR.

Myn kind, verlaat toch die verslagen houding, die my bedroeft.

LUCILE.

Hoe my aan de vreugde over te geven?

DEL CAR.

Gy zult de gelukkigste der vrouwen worden.

LUCILE.

Welk een geluk!

DEL CAR.

Merval is niet in de eerste jeugd, maar hy is beminlyk, heeft veel verstand, en is aangenaam in de samenleving: hy bemint u, en zyn rykdom zal u in een' benydenswaardigen stand plaatsen.

LUCILE.

Nooit, myn vader! nooit.

DEL CAR.

Waarom?

LUCILE.

Ik bemin zyn' neef.

DEL CAR.

Waarom my daar een geheim van gemaakt? Dolcy is een jong, zagtzinnig, en eerlyk man: zyne letterkundige bekwaamheden zullen hem een' uitstekend' mensch maken; en ik zoude met yermaak uw huwlyk hebben toe-

gestaan: maar ik zie u Merval met beleefdheden, vriendschap en blyken van achting overladen; hy vraagt my uwe hand; ik denk u aangenaam te verrasschen: dit huwelyk tot stand brengende, teekenen wy een' rouwkoop van 50 duizend livres; en op het oogenblik van afdoening doet gy my ontwaren dat ik my bedrogen heb; is dit myne schuld?

LUCILE.

Neen; en myne veinzery, by zulk een' goeden vader, is oorzaak van al myn verdriet: maar beoordeel my: Merval bied u zyn' neef aan; welhaast verbind ons de tederste overeenstemming; de fortuin van Dolcy hing van zyn' oom af; men moest dus zyne gunst winnen; ik deed alles, ter bereiking van dit oogmerk: ongelukkig voor my, neemt Merval myne beleefdheden voor een tederer gevoel op, en, verzekerd my te behagen, verklaart hy my zyne liefde en de schikkingen die hy met u gemaakt had; eene openhartige bekenenis van de taal van myn hart was myn antwoord: vernederd door eene weigering, beschaamd van te verre gegaan te zyn, overwint zyne eerzucht zyne reden; hy jaagt zyn' neef weg, en bid u, hem niet weder te willen ontfangen; en gy eischt dat ik gehoorzaam!...

DEL CAR.

Wat wilt gy dat ik doen zal, myn kind? indien ik de voorkeur aan Dolcy geef, zal zyn oom hem ontêrven: hy blyft zonder fortuin: en de 50 duizend livres, die ik, om den rouwkoop te betalen, zal moeten gebruiken, zullen geweldig uw huwlyksgoed verminderen.

LUCILE.

Maar indien het my gelukte, den heer Merval reden te doen verstaan?

DEL CAR.

Kom aan, ik laat u meesteresfe van uwe keur — maar, indien hy volstandig blyft?

LUCILE.

Myne hoogachting voor u verzekert u van myne gehoorzaamheid.

AGTSTE TOONEEL.

DE VORIGEN, ANDRÉ.

ANDRÉ.

Maar, lieve hemel! mejuffrouw! zyt gy noch niet neêrgezeten? 'er zyn toch stoelen genoeg.

LUCILE.

Ik ben hier wél.

DEL CAR.

Zal uw meester noch lang uitblyven?

ANDRÉ.

Och heden, neen, mynheer! misfchien noch twee of drie kleine uurtjes.

DEL CAR.

Waarom ons dit niet eerder gezegd?.. Kom, Lucile, wy zullen eenige visites doen... (*Tegen André.*) Zeg hem dat wy weder zullen komen.

ANDRÉ.

Zo als gy zult verkiezen...

LUCILE.

Dag, André.

ANDRÉ.

Mejuffrouw is wel goed, en beleeft... *(Hy geleid hen al groetende tot aan de deur.*

N E G E N D E T O O N E E L .

ANDRÉ, *alleen.*

Hem! dat's beleeft.. 't is toch vreemd; indien deze juffrouw, die zo wél is opgebracht, mynbeer Dolcy ging trouwen, die het minnekind van myne waarde moeder is, dat zoude ons terfcond gelyk en vrindejes maken; want.. als men een' onzer broeders trouwt, word men terfcond eene onzer zusters.

T I E N D E T O O N E E L .

MARGRIET, ANDRÉ.

MARGRIET, *met een kind op den arm.*

Dag, zeun!

ANDRÉ, *verblyd.*

Lieve moeder!

MARGRIET, *hem omhelzende.*

Gezegend nieuwjaar!

ANDRÉ.

De vervulling aller uwer wenschen!

SAMEN.

Vergezeld van zeer veel anderen!

MARGRIET, *hem beschouwende.*

Myn goeje jonge!

ANDRÉ, *haar om den hals vallende.*

Dat ik u nochmaals omhelze.

MARGRIET.

Voorzigtig met uwe kleine zus.

ANDRÉ.

Dat? is dat myne kleine zus?

MARGRIET.

Wel ja.

ANDRÉ.

Ik moet haar nieuwjaar wenschen.. Zus, ik...

MARGRIET.

Laat staan! hoe kan zy u verstaan?

ANDRÉ.

Hoe vaart toch myn vader?

MARGRIET.

Wél, myn vriend.

ANDRÉ.

En hoe gaan de zaken?

MARGRIET.

Alles wel: wy hebben werk, deugd, en gezondheid;
men behoeft slechts dit, om gelukkig te leven.

ANDRÉ.

Zie, moeder, dat heb ik al aan nieuwjaars geschenken.

MARGRIET.

Weet gy wel, dat het veel is?

ANDRÉ.

Zo veel te beter, want het is voor u.

MARGRIET.

Voor my?

ANDRÉ.

En ik heb meer vermaak, in het u te geven, dan ik had om het te ontfangen.

MARGRIET.

Brave jonge! Maar hoor: spaar dat alles, bewaar het wél, en als uw arme vader niet meer zal kunnen werken, zult gy hem te hulp komen.

ANDRÉ.

Of deze goede inval my ook spaarzaam zal maken!

MARGRIET.

Daar, hou uwe kleine zus wat.

ANDRÉ.

Geef hier... Wat is zy aartig!... Spreekt zy?

MARGRIET.

Zy is noch maar drie maanden oud... Zie daar een paar garen kousfen voor uw nieuwjaar; ik heb ze zelf gebraaid.

ANDRÉ.

Die goeje moeder! Maar wat nieuws is 'er in ons dorp?

MARGRIET.

Myn vrind, 't is by ons als door geheel Vrankryk; de jonge lui zyn aan de grenzen... de gryzaards verheugen zich over de overwinningen hunner zonen; en, zo zy 'er by ongeluk eenigen verliezen, vertroosten zy zich met de gedachten, dat zy voor hun vaderland, en tot herstel der vryheid, gestorven zyn; en wy, vrouwen, leeren aan onze kinderen, dat wy die bevochten vryheid,

doer

door eerbied voor de wetten, behouden kunnen; en
ça ira.

ANDRÉ.

Maar wat zegt myn vader wel, my hier zo stil te zien
 terwijl de anderen vechten?

MARGRIET.

Allen kunnen wy niet vechten: als Vrankryk u noo-
 dig zal hebben, dan zullen uw vader en ik de eersten
 zyn, die u zullen zeggen: Ga, myn vriend! ga u aan-
 bieden; en dan zal ik u den bekenden marsch voor-
 zingen:

Aux armes, Citoyens!

ANDRÉ.

't Is, dat ik niet wilde, dat men my iets te verwyten
 had, zie je.

MARGRIET.

Gy hebt gelyk: maar in welk een' staat men gesteld
 zy, men dient altoos zyn vaderland, als men eerlyk is.

ANDRÉ.

Zo! dat stelt my gerust.

MARGRIET.

Ik moet eenige boodschappen gaan doen, de koude
 knypt, en als ik dat arme schaapje medenam, konde het
 wel bevriezen: hou het hier, ik zal het weder komen
 halen, dan eten wy famen, en ik ga vergenoegd weêr
 heen, na u noch voor my en uw' vader gezoend te
 hebben.

ANDRÉ.

Laat haar my hier, ik zal 'er wel zorg voor dragen.

MARGRIET.

Dag, ik kom gaauw weér.

ANDRÉ.

Moeder!

MARGRIET.

Wat is 't?

ANDRÉ.

Hoe moet ik doen om haar te laten zuigen?

MARGRIET.

Zy zal vóór den middag niet sehreuwen; ó! dat ding is zo geschikt als een uurwerk.

ANDRÉ.

Dag, moeder.

MARGRIET.

Dag, André.

ANDRÉ.

Noch één' zoen.

MARGRIET.

Met al myn hart... dag, jonge.

E L F D E T O O N E E L.

ANDRÉ, *alleen, het kind op den arm.*

Ik heb toch myne moeder, op den eersten dag van 't jaar, omhelsd, dat's een gelukkig voorteecken. Ik heb haar niet van myn' zoogbroeder gesproken... Nu, zy komt weér... Maar die kleine zus... wat is zy lief!.. Zie, zy lagcht!.. 't is of zy my nieuwjaar wenscht... wat zal ik toch doen om haar te vermaken?... indien

ik

ik haar een slokje brandewyn gaf, dat zou haar mogelijk plezier doen... maar moeder, die my altoos beknorde, als zy rook dat ik dien gedronken had, zou het merken, en mogelyk boos worden; en voor één oogenblik dat ik haar zie wilde ik niet gaarne dat zy my beknorde... 't is kluchtig, zo een klein poeltetje!.. en 't zal nochtans als een ander worden; en te eeniger tyd.. (Hy lagcht.) ô, myn hemel! myn hemel!... ik moet haar doen dansen.

Wyze: *Dansons la Carmagnole.*

Tot tien jaar toe, steeds by mama,
Is 't wél te vreeñ, het ga hoe 't ga;
Maar 't wil, op vyftien jaar,
Alreë van zestien klaar,
Dansen de Carmagnole. Enz.

En 't maakt alsdan, een jaar of tien,
Het hoofd op hol aan zeer veel liëñ;
Maar, word het veertig jaar,
Dan wil men niet mer haar
Dansen de Carmagnole. Enz.

Dewyl zy nu gedanst heeft, moet zy rusten... maar waar zal ik haar leggen?.. (De mand ziende.) Ha! dat zou een beste wieg zyn... kyk! 't is of 't voor haar gemaakt is... Zy kan 'er net in.. (Hy ziet zyn' meester komen, en gooit de mand schielyk dicht.) ô! mynhelp!

TWAALFDE TOONEEL.

Merval, André.

Merval.

André!

André.

Mynheer?

Merval.

Ga schielyk naar de plaats, by den tempel, en zeg aan mynheer Beaupré, dat ik op het kleine divertissement, dat hy my beloofd heeft, staat maak.

André.

Mynheer! zie daar een' brief...

Merval.

Ga dan heen; hy konde uitgaan, en dan ware alles fout; laat hy met u hier komen.

André.

Maar, ik wilde u zeggen, mynheer...

Merval, *hem wegstootende.*

By uwe wederkomst: ga heen, zeg ik.

André, *heengaande.*

Hy is niet nieuwsgierig: hy zal mogelyk de mand niet opendoen.

DE RTIENDE TOONEEL.

Merval, *alleen.*

Ik zal Lucile, door de uitmuntende geschenken, welken ik haar doen, en door het feest, welk ik haar

ge-

geven zal, innemen... Ik weet dat ik onrecht heb, met myn' neef gelyk te willen staan; maar ik heb my ontdekt; en myne eigenliefde zoude door eene weigering te zeer vernederd zyn; ook ken ik de deugden van Lucile: zagtzinnig, eerlyk en voorzigtig, behoeft men haar hare pligten slechts te toonen, om dezelve te zien vervullen... Maar van wien deze brief? (*Hy ontzegelt dien en leest de teekening.*) Lucile!... Lucile!.. Zien wy wat zy schryft. (*Hy leest.*) „Mynheer! gy hebt u, ter „verkryging van myne hand, van de vaderlyke magt be- „diend: maar gy zyt weldadig en gevoelig; gy verdient „myne achting, en de eer verplicht my, u niet te be- „driegen. Gy zult in de mand, die ik u, op bevel van „myn' vader, aanbiede, een pakje vinden, dat ik 'er, „buiten zyn weten, in gelegd heb.” Zien wy wat het pakje beteekent, waarvan zy spreekt. (*Hy opent de mand en staat verftomd.*) Het geen ik zie, is ongelooflyk... Lucile! ô hemel! op wien kan men langer betrouwen stellen! Ik, die haar, fints een jaar, dagelyks zie; die myn leven zoude verwed hebben... maar hoe is het haar mogelyk geweest, het aan haar' vader te verbergen? ik fia verftomd... herlezen wy noch eens dezen brief. „Gy zult in „de mand, die ik u, op bevel van myn' vader, aanbiede, „een pakje vinden.” Ik was op zulk een pakje niet ver- dacht: „een pakje vinden, dat ik 'er, buiten zyn weten, in gelegd heb.” Ik geloof het waarachtig wel, dat hy het niet weet. „Gy zult 'er de gevoelens van uw' neef in kunnen „kennen: zyne achting voor u.” Wonderlyke blyk van ach- ting! „het vertrouwen op uwe vrindschap.” Ja, gewis, hy
denkt

denkt dat ik voor hem betalen zal: „zyne verknochtheid
 „aan my; en de wyze waarop ik die beantwoord heb.”
 Verdord, niets is duidelyker. „Verberg dit pand voor
 „myn' vader.” Hy zal het toch moeten weten: „Indien gy
 „blyft volhouden my te willen trouwen...” Neen, voor den
 duivel! „zal het uw eigendom zyn.” Zie daar fraalje ge-
 schenken! „en ik zal gehoorzamen.” Wel ja, ik zoude
 de moeder en het kind trouwen! „maar gy zult u te
 „verwyten hebben, de kieschheid aan de eerzucht te
 „hebben opgeofferd.” Ik? nooit... „en het ongeluk van
 „twee personen te hebben bewerkt, die u al uw leven
 „zouden hebben geacht. Lucile!” Neen, Lucile! nooit: ik
 zie myne fout; zy is vreeslyk: gy zyt zeker strafwaardig,
 maar uwe oprechtheid trekt my uit den afgrond, waarin
 myne fout my zoude nedergesfort hebben... Gy hebt my
 genoeg geacht, om my het dierbaarste wat eene moeder
 op de waereld heeft, haar kind, te vertrouwen; en
 ik zal u in grootmoedigheid niet wyken; ik kom 'er
 zeer wel af, en wil u, op myne beurt, wat bevreesd ma-
 ken; ik hoor haar' vader: sluiten wy deze mand; maar
 zagt, niet te dicht, opdat het onnoozele schepseltje lucht
 kan scheppen.

V E E R T I E N D E T O O N E E L .

LUCILE, DELCAR, MERVAL.

DELCAR, *Merval omhelzende.*

Gezegend nieuwjaar, myn waarde vriend!

MERVAL, *koeltjes.*

Van gelyke, mynheer!

DELCAR.

Wy hebben elkander misgeloopen: Lucile bragt u haar geschenk, terwyl gy het uwe aan haar bragt: maar welk een onderscheid! de duivel! een uitmuntend balsfieraad!... gy zyt al te gul, myn vriend.

LUCILE.

Myn vader heeft gelyk, mynheer! en ik heb het geschenk, dat gy my gedaan hebt, weinig verdiend.

MERVAL, *ter zyde.*

Ik hoop het weêr te krygen.

DELCAR.

Wy eten hier: ik zal doen of ik thuis ware; by zyn' schoonzoon maakt men geen complimenten. (*Hy legt zyn' rotting en hoed aan het einde van het tooneel, op een' stoel.*)

LUCILE, *half zagt.*

Gy hebt myn' brief ontfangen?

MERVAL.

Ja, mejuffrouw.

LUCILE.

Gy hebt hem gelezen?

MERVAL.

Ja, mejuffrouw!

DELCAR, *de nieuwspapieren zicnde.*

Is dit het dagblad van heden?

MERVAL.

Ja, mynheer.

DELCAR.

Wel nu, ik zal, terwyl gy spreekt, lezen. (*Hy gaat zitten lezen.*)

LUCILE.

Hebt gy uw oog op het pand geflagen, dat ik u vertrouwd heb?

MERVAL.

Ja, mejuffrouw.

LUCILE.

Gy kent dus myne zwakheid voor uw' neef?

MERVAL.

Ja, mejuffrouw.

LUCILE.

Gy hebt de blyken zyner liefde gezien?

MERVAL.

Ja, mejuffrouw.

LUCILE.

Het is moeiljk te rug te treden als men zo verre gekomen is.

MERVAL.

Zeker, het is onmogelyk.

LUCILE.

Oordeel thans of ik de uwe zyn kan.

MERVAL, *haar een oogenblik sterk aanziende.*

Gy hebt my wel bedrogen.

LUCILE, *fchielyk.*

Neen: ik heb 'er nooit de gedachten toe gehad; integendeel: uw neef en ik hadden u willen doen zien...

MER-

MERVAL.

Heerlyk fchouwſpel!

LUCILE.

Geloof...

MERVAL.

Myn neef zal de verleiding, die hy gebezigd heeft, duur betalen.

LUCILE.

De verleiding? geenszins: myn hart is hem voorgekomen...

MERVAL, *verwonderd.*

Hoe! gy hebt...?

LUCILE.

Ik bemin hem: ik heb zyne liefde bemoeidigd, dewyl ik die met hem deelde: zonder dit, zoude hy nooit hebben durven wagen...

MERVAL.

Uitmundend, mejuffrouw, nitmundend! (*Ter zyde.*)
ô! Hoe bedriegelyk zyn de gelaatſtrekken!

LUCILE.

Gy ziet myn' toefland?

MERVAL.

Ja, mejuffrouw.

LUCILE.

Uw hart is bewogen?

MERVAL.

Ja, mejuffrouw.

LUCILE, *vol hoop.*

Wel nu?

MER-

MERVAL, *ter zyde.*

Ontrusten wy haar.

LUCILE.

Wat moet ik hopen?

MERVAL, *koel.*

Niets.

LUCILE, *verwonderd.*

Niets!

MERVAL, *nadrukkelyk.*

Zeker, niets! (*Ter zyde.*) Het smart my, haar te bedroeven.

LUCILE, *ontsteld.*

Wel nu, mynheer! ik zal myn' vader gehoorzamen. (*Na een weinig zuygens.*) Hebt gy zo goed geweest uit de mand te nemen..?

MERVAL, *schielyk.*

Het pakje?.. neen, zeker niet, het is 'er noch in.

LUCILE.

ô Hemel! en zo myn vader..?

MERVAL.

Het hoorde schreeuwen?

LUCILE.

Schreeuwen? hoe!

MERVAL.

Moet zich dit niet alles ontdekken?

LUCILE.

Nooit: zo gy volhard my te willen trouwen, zult gy dat pand behouden; en niemand zal het weten.

MERVAL.

Ik het behouden? een uitmuntend voorstel!

LUCILE.

Zo gy 'er geen schaduw van wilt behouden, kunt gy het in 't vuur werpen.

MERVAL.

Ik! in 't vuur? het verdriet ontstelt uwe reden.

DEL CAR, *opstaande, en de nieuwspapieren
wegwerpende.*

'Er is niets van belang in.

LUCILE. *stil, tegen Merval.*

Ik ben wel ongelukkig!

MERVAL, *ter zyde.*

Zy treft my.

DEL CAR.

Wel nu, schoonzoon! hebt gy de geschenken van uwe aanstaande gezien?

MERVAL.

Ja, mynheer.

DEL CAR, *naar de mand gaande.*

Ik wil u doen opmerken.

LUCILE, *hem weêrhoudende.*

Mynheer heeft alles gezien, wat hy zien moest, vader.

MERVAL.

Ja, mynheer! en ik heb in deze mand meer gevonden, dan ik gedacht had.

DEL CAR, *als voren.*

Wat zegt gy van de geborduurde brievenstasch? hé?

LUCILE, *als voren.*

Mynheer heeft ze gezien.

DEL CAR, *zich voor 't hoofd slaande.*

Dat komt daaruit...

MERVAL.

Inderdaad? gy hebt een blinkend genie.

DEL CAR.

Twee harten, door een' rozenband gebonden, op het huwelyksaltaar, hé? dat is fraai?

MERVAL.

Uitmuntend!

DEL CAR, *lagchend.*

En het devies: „men gaat 'er met zich beiden: en „komt met zyn drieën weêr”, hé?

MERVAL.

Is dat van uw maakfel?

DEL CAR, *lagchende.*

Ja.

MERVAL.

Ik dacht dat het van myn' neef ware... maar daar is hy.

VYFTIENDE TOONEEL.

DE VORIGEN, DOLCY.

DOLCY, *ter zyde.*

Zy zyn hier: wat losheid!

MERVAL.

Ha! zyt gy daar, mynheer?

DOLCY, *verlegen.*

Mynheer...

MERVAL.

Gy hebt de stoutheid, tot my in te komen?

DOLCY.

Ik dacht...

MERVAL.

Zonder dat ik u doe ontbieden?

DOLCY.

Dat de nieuwjaars dag...

MERVAL.

Wat voert u hier? het aartige geschenk dat gy my gedaan hebt!

DOLCY, *ter zyde, verheugd.*

Hy heeft myne comedie gelezen.

MERVAL.

Wel nu, mynheer?

DOLCY.

Na u de verzekeringen van myne achting te hebben vernieuwd...

MERVAL.

Het is lief...

DOLCY.

Kwam ik u vragen, of gy uw oog op myn werk hebt geflagen?

MERVAL.

Op uw werk, mynheer?

DOLCY.

Ja, oom! op hetgeen ik dezen morgen gebragt heb, en 't geen André heeft aangenomen.

Merval.

Zo! zo! 't is dan André, die zich met zulke commissiën belast? hy zal met my te doen hebben!

Dolcy.

Ik heb my niet kunnen verbeelden dat het geschenk, 't welk ik 'er u van maak, u zoude kunnen mishagen...

Merval.

En gy hebt groot ongelyk.

Dolcy.

Daar ik geloof, dat het het beste is dat ik tot heden gemaakt heb...

Merval.

Hoe, tot heden..?

Dolcy.

Ik kan echter mis hebben: een' vaders oog oordeelt somwyl slecht.

Merval, *stil, hem op Deloar wyzende.*

Neem u dan in acht.

Dolcy.

't Is een pasgeboren kind.

Merval, *als voren.*

Denkt gy 'er om?

Dolcy.

Maar ik heb het waardig gekeurd, onder uwe oogen te komen.

Merval.

Breek dan af.

Dolcy.

En ik durf het u, als een geschenk, aanbieden.

MER-

MERVAL.

Wel verpligt!

DOLCY.

Befchouw het ter deeg.

MERVAL.

En gy durft 'er zo van spreken, in het byzyn van mynheer?

DOLCY.

Mynheer kent het niet...

MERVAL.

Dat weet ik wel... maar zyne dochter?

DOLCY.

ô! Dat is wat anders.. mejuffrouw heeft my, onder het werken, met haren goeden raad geholpen.

MERVAL.

Stil dan...

DOLCY.

Ik heb 'er weêr een onderhanden.

MERVAL.

Reeds?

DOLCY.

En zo gy my wilde raden...

MERVAL.

Zwyg stil, wildzang, en laat my spreken. (*Tegen Delcar.*) Myn vrind! gy ziet wel, dat het my onmogelyk is uwe dochter te trouwen.

DEL CAR.

En waarom dat?

MERYAL.

Het is onmogelyk.

DELGAR, *ter zyde.*Zou zy geflaagd hebben? (*Overluid.*) De contracten moeten heden gemaakt worden, alles is gereed.

MERYAL.

Wat zegt dat?

DELGAR.

Gy zult haar trouwen.

MERYAL.

Ik zal het waarachtig wel laten.

LUCILE, *zagt, tegen haar' vader.*

Myn vader! gy hebt my beloofd...

DELGAR, *stil.*Laat my begaan. (*Overluid.*) Wy hebben een' rouwkoop, en ik zal myn recht doen gelden..

MERYAL.

Verflooren wy ons niet: ik zal u een vergelyk aanbieden.

DELGAR.

En zal dat vergelyk de schade herstellen, die uwe spoedige verandering myne dochter doen kan?

MERYAL.

Zy zal 'er niet door benadeeld worden.

DELGAR.

Hoe dan?

MERYAL.

Laat ons beiden haar den rouwkoop ter hand stellen, en haar meestresse harer keuze laten.

DEL-

DEL CAR.

Gaarne.

MERVAL, *haar den rouwkoop gevende.*

Ik geef het voorbeeld,

DEL CAR, *evens.*

En ik volg het.

LUCILE, *by het overgeven der rouwkoop.*

Dolcy! ontfang hunne weldaad.

DOLCY.

Ach, Lucile!.. ach, myn oom!

MERVAL.

Gaauwdief!

LUCILE.

Myn vader!

DEL CAR, *tegen Dolcy.*

Geef haar de hand, en wees gelukkig.

MERVAL.

En vergeet niet, dat gy my een weinig vriendschap
verschuldigd zyt.

DOLCY EN LUCILE.

Nooit! nooit!

DEL CAR.

Maar zeg my nu toch eens, vriend! hoe dat zy u van
besluit hebben doen veranderen?

MERVAL.

Ik zal het u zeggen; want gy moet het toch weten:
en, dewyl zy verloofd zyn, moet het voorledene verge-
ten wezen.

DEL CAR.

Hoe! het voorledene?

Merval.

De fouten der liefde zyn verschoonbaar, als het huwelyk dezelve herstelt.

Delcar.

Wat wil dat zeggen?

Lucile.

Verklaar u duidelyker, als het u gelieft.

Dolcy.

Oom! ik begryp niet...

Merval, *zagt*.

Stil, laat my begaan. (*Overluid.*) Wel verre van u te vrtoorren, moet gy u verheugen, myn vriend.

Delcar.

My verheugen?

Merval.

Ja, gy hebt het geluk...

Delcar.

Van wat..?

Merval.

Van grootvader te zyn...

Lucile, *verwonderd*.

Mynheer!

Dolcy.

Ach, oom!..

Delcar, *verstoord*.

Merval!

Merval.

Kom, kom, geen geheim meer: wat gedaan is, is gedaan.

LUCILE, *deftig*

Weet gy, mynheer! dat zulk eene ſcherts zo onvoege-
lyk als beledigend is?

DEL CAR, *toornig.*

Gy durft myne dochter beledigen?

MERVAL.

In tegendeel, myn vriend! ik zocht u vóór te bereiden,
u te bevredigen, vóór u te toonen...

DEL CAR.

En wat?

MERVAL, *de mand openende.*

Wel, dit!

DEL CAR.

En verder?

DOLCY.

Wel nu?

LUCILE.

Wat wil dat zeggen?

MERVAL.

Dat is fraai: ja, speelt dan de verwonderden.

LUCILE.

En wiens kind is dat?

MERVAL.

Wel, voor den duivel, het uwe!

LUCILE.

Welk eene belediging!

DOLCY.

Myn oom! gy durft de dengd beschuldigen!

DEL CAR, *vergramd.*

Gy zult my dit betalen.

MERVAL, *tegen Lucile.*

Gy durft het ontkennen..?

ZESTIENDE TOONEEL.

DE VORIGEN, MARGRIET.

MARGRIET.

Ik vraag u wel excus, myn goeje heeren! maar ik zoek...

DOLCY, *vrolyk.*

Ha! 't is de min.

MERVAL.

Hy weigert zyn kind te erkennen, en zie daar de min.

MARGRIET.

Het is ons lieve kind... ô! myn! wat is hy groot geworden, sints ik hem gezoogd heb! (*Tegen Lucile.*) Vergeef, mejuffrouw! dat ik u zo voorby geloopen ben; maar 't is, omdat ik hem zo lief als myn' zeun heb.

MERVAL, *tegen Margriet.*

Hebt gy hier, dezen morgen, geen kind gebragt?

MARGRIET.

Ja, mynheer! ik heb het aan André gegeven... waar is het dan, dat ik het aan zyn' broër doe zoenen...

MERVAL.

Aan zyn' broër!

LAATS.

LAATSTE TOONEEL.

ALLE DE PERSONAADJEN.

ANDRÉ, *ter zyde.*

Ø! Mynhelp! moeder is al hier!

MARGRIET.

André, geef my de kleine Margriet.

ANDRÉ, *verlegen.*

Moeder!...

MARGRIET.

Waar hebt gy haar gelaten?

ANDRÉ.

't Is dat...

MARGRIET, *verschrikt.*

Wat hebt gy met myn kind gedaan?

LUCILE, *de mand openende.*

Is het dat?

MARGRIET.

Ja! daar is het. (*Tegen Dolcy.*) Zoen het dan, 't is uwe zuster; 't is myne dochter.

MERVAL.

Uwe dochter?.. En wie heeft haar in deze mand gelegd?

ANDRÉ, *verlegen.*

Och! mynheer! knor niet; ik heb haar daar te slapen gelegd; maar daar is niets van te vreezen: moeder heeft my gezegd, dat zy schoon en zindelyk is.

MERVAL, *zich de handen voor het voorhoofd slaande.*

Wat heb ik gedaan!.. Maar wat wilde gy dan zeggen,

toen gy my meldde, in de mand een pakje gelegd te hebben?...

LUCILE, *uit de mand een pakje brieven nemende.*

Het waren alle de brieven van Dolcy, hier zyn zy!

MERVAL, *tegen Dolcy.*

En wat verstond gy met dat pasgeboren kind?

DOLCY, *een boekje van de bureau nemende.*

Het is eene nieuwe comédie, die ik aan uw verlicht oordeel onderwerp.

MERVAL.

Mejuffrouw! ik durf u naauwelyks aanzien.. Delcar! geef my het halsfieraad... Neef! bewerk myn vergiffenis.

LUCILE.

Gy hebt my aan hem, dien ik bemin, afgestaan: alles is vergeten.

MERVAL.

Dat het feest, 't welk ik voor myn huwelyk bestemd had, voor dat van myn' neef diene.

MARGRIET.

Myn zoogzeun trouwt! ik blyf hier! ik moet op de bruiloft dansen.

ANDRÉ.

Zie daar een' gelukkigen nieuwjaarsdag: myn zoogbroeder word gelukkig, dat maakt dat ik te vreden ben; maar ik zoude noch te vredener zyn, zo ik wist, dat een ieder hier zo vergenoegd ware, als ik ben.

VAUDEVILLE.

DOLCY.

Myn onheil was in top gestegen;
 't Verkeert gelukkig dezen dag:
 Ik kryg, door gunst myns ooms, den zegen
 Dat ik Lucile trouwen mag.
 Myn hart, thans door geen leed bestreden,
 Vergeet zyn' lang geleden druk:
 De vrindschap, liefde, en tederheden
 Zyn giften van het gul geluk.

LUCILE.

Men kent altoos den aart der liefde
 Aan ongeveinsdheid, trouw, en deugd;
 En de achting voor hem, die ons griede,
 Vermeert zyn' gloed en onze vreugd.
 Ons is het schoonst geluk gegeven:
 't Neemt, streelende, onze barten in:
 De deugd doet ons vereenigd leven:
 Dit is 't geschenk der ware min.

MARGRIET.

Ik heb dikwerf veel groote heeren
 Aan hunne vrouwen, op deez' dag,
 Vry wat geschenken zien vereeren,
 Schoon ik ze toch niet blyder zag.
 Wy geven niets, en zyn te vreden:
 De vrolykheid woont by ons in:
 Welwillendheid en reine zeden
 Zyn giften van de oprechtste min.

ANDRÉ.

Ik, op 't eenvoudig land geboren,
 Wek hier verwarring, buiten schuld:
 Maar die verwarring kan bekoren:
 Zy is 't, die liefdes wensch vervult.
 Mynhelp! ik hou veel van ontfangen;
 Maar, op deez' dag, gelyk ik denk;
 Zyn lieve meid tot vrouw te erlangen,
 Is zeker toch wel 't best geschenk.

DEL CAR.

Verwarring, voortgeteeld uit dwaling,
 Is hier de moeder van 't geluk:
 De liefde, grootsch op de eerbehaling,
 Schenkt bloemen aan het huwlyksjuk.
 Och, flak men 't wraakzwaard in de scheede,
 En schonk de kryg, in 't eind' bedaard,
 Ons, met de vryheid, eens de vrede;
 Dit waar' het schoonst geschenk voor de aard'!

S L U I T B A L L E T.

E I N D E.

By den boekhandelaar Uylénbroek, te Amfteldam, in de
 Nes, zyn de volgende beste en nieuwste tooneel-
 ftukken, zo in vaerzen als profa, te bekomen.

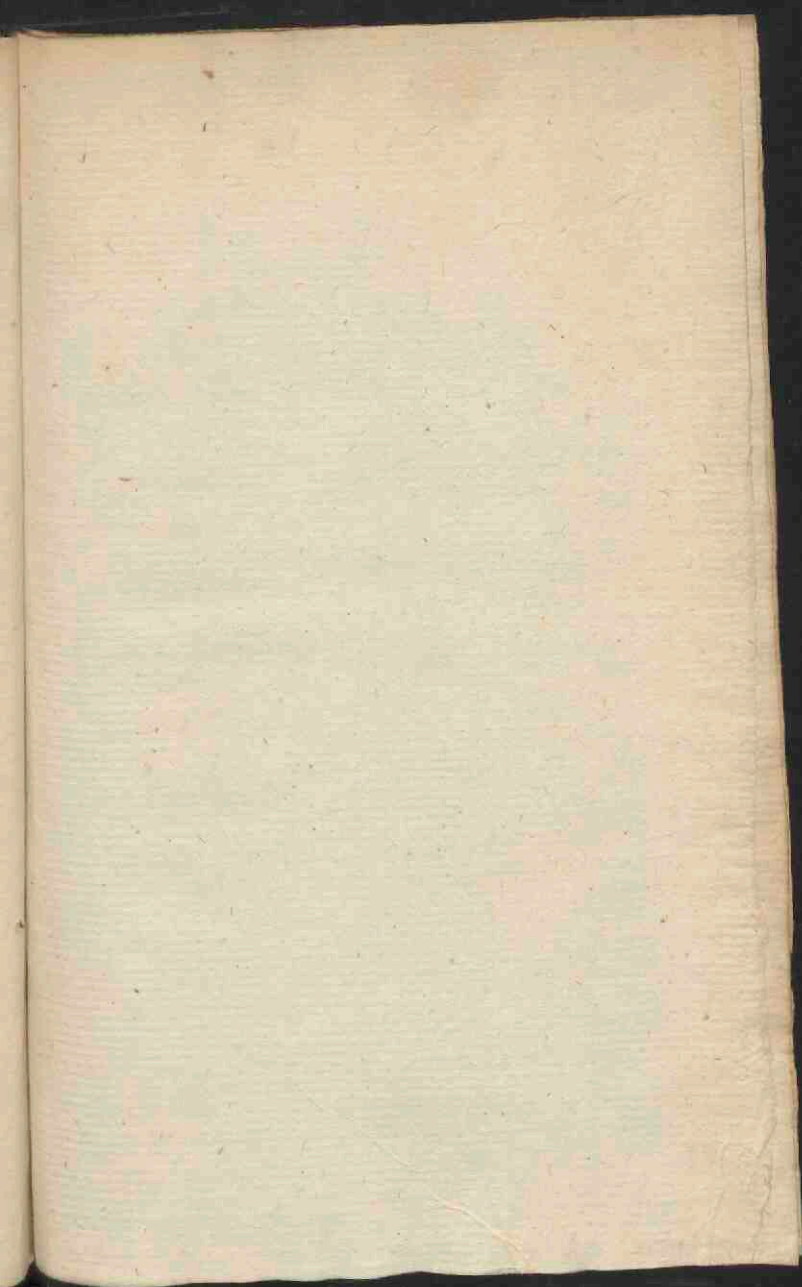
H. Afchenbergh, De Deugdzaame Zoon, tooneelfp	f	=	:	3
A. L. Barbaz, Philoctetes, op het eiland Lemnos, treurfp.		=	:	3
_____ De Nieuwsgierige, blyfpel		=	:	3
_____ Erica, of de Vestaalsche maagd, treurfpel		=	:	3
W. Bilderdijk, Edipus, treurfpel, en brief		=	:	4
_____ De dood van Edipus, treurfpel		=	:	1
_____ Deukalion en Pyrrha, tooneelftuk.		=	:	15
W. Bingley, Het zestienjarig Meisje, blyfpel		=	:	6
_____ De Belagchelyke Tooneelzucht, blyfpel.		=	:	10
I. de Clercq, H. Z. Meriones, treurfpel.		=	:	3
_____ Eduard en Eleonora, treurfpel		=	:	3
_____ Saint Valori, tooneelfpel		=	:	3
M. A. de Clercq, Montrose en Amelia, tooneelfpel		=	:	3
_____ Vanglenne, tooneelfpel.		=	:	10
_____ Afwezigheid, tooneelfpel.		=	:	3
J. G. Doornik, De Graaf van Sterafeld, tooneelfpel		=	:	3
A. A. Gaignan de l'Ami, Elize, treurfpel		=	:	6
P. G. Witfen Geysbeek, de Ongeduldige, blyfpel		=	:	3
_____ De Franfche helden, treurfpel.		=	:	10
_____ Catherine, tooneelfpel.		=	:	10
G. J. Hammius, Eukalia Meinau, tooneelfpel		=	:	12
O. C. F. Hoffham, Al stond 'er de galg opt blyfpel		=	:	13
_____ De Brock, voorfpel		=	:	6
J. Houtman, Thz. Irene, treurfpel		=	:	6
_____ Montrose en Amelia, tooneelfpel		=	:	3
_____ De Indianen in Engeland, blyfpel		=	:	12
_____ De Doortrapten, blyfpel		=	:	3
_____ Wie is zy? blyfpel		=	:	3
J. Hugli, Willem Tell, treurfpel		=	:	3
W. Juane, Delia en Adelaïde, tooneelfpel		=	:	3
_____ De Weldadige, tooneelfpel		=	:	6
_____ De Verftandige Echtgenootre, tooneelfpel		=	:	3
_____ De Jonge Walburg, tooneelfpel.		=	:	10
_____ De Edelmoedige Zoon, tooneelfpel		=	:	6
_____ Zaïde, treurfpel		=	:	3
P. J. Kasteleijn, De Marquis de Bouillé, heldenspel		=	:	6
_____ De Jufferlijke Kamerdienaar, blyfpel		=	:	6
_____ Elfride, treurfpel, pl.		=	:	12
_____ Codrus, treurfpel		=	:	3
L. J. Lamaïfon, Clementine en Desormes, tooneel- fpel		=	:	3
C. Loots, Armoede en Grootheid, tooneelfpel		=	:	12
J. Lutkeman, Codrus, treurfpel		=	:	3
_____ Canut, treurfpel		=	:	3
P. F. Lyflager, Zoé, tooneelfpel		=	:	3

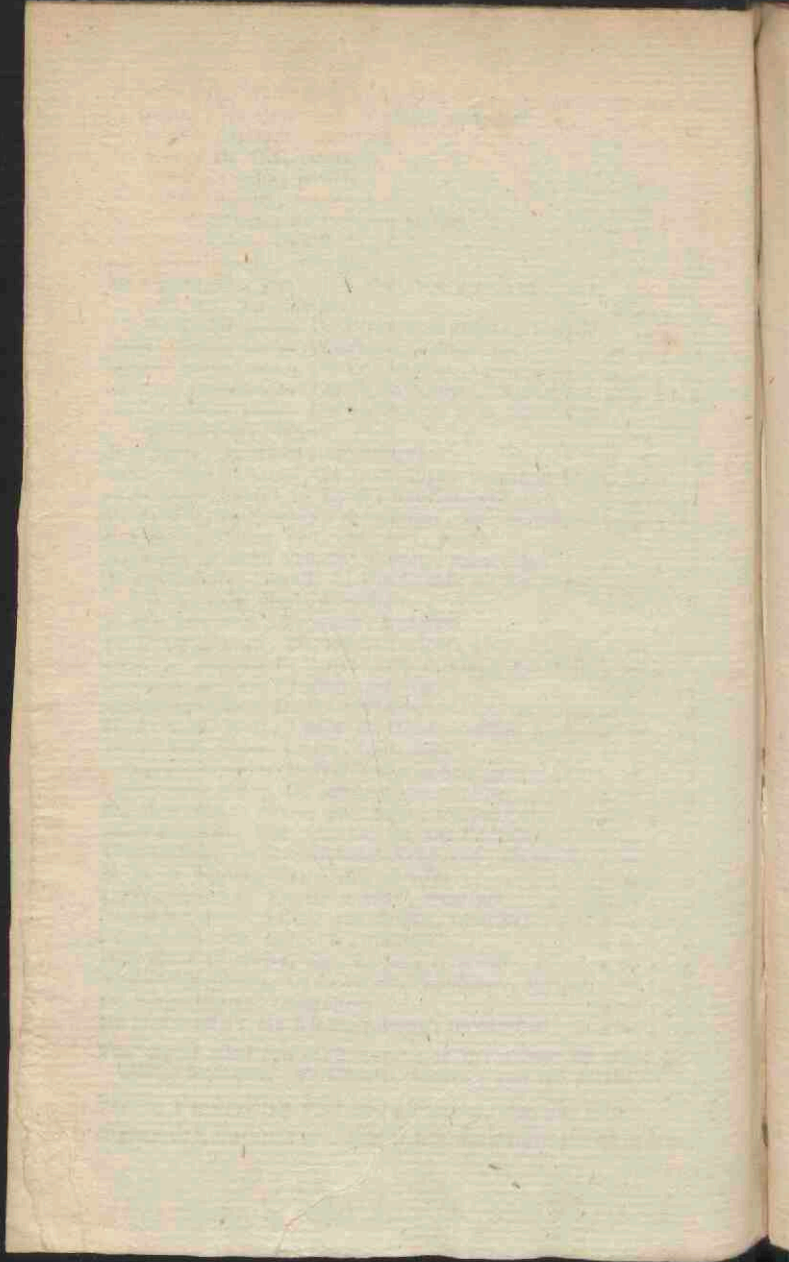
A. Maas, De Wantrouwige, blyspel.	f —	: 12
J. Nomsz, De Graaf van Warwik, treurspel	— —	: 7
— — — — — Bajazeth, treurspel	— —	: 7
— — — — — De Cid, treurspel	— —	: 7
— — — — — Athalia, treurspel	— —	: 7
— — — — — Amelia, treurspel	— —	: 7
— — — — — Soliman de tweede, blyspel	— —	: 8
— — — — — Cora, treurspel, <i>pl.</i>	— —	: 12
— — — — — Coralli, treurspel, <i>pl.</i>	— —	: 12
H. Ogelwight, Jan. Men doet wat men kan, niet wat men wil, blyspel	— —	: 6
— — — — — De Verbeterde Dwaas, blyspel	— —	: 6
— — — — — Waldheim, tooneelspel	— —	: 12
— — — — — De Vriendenraad, tooneelspel	— —	: 12
— — — — — Louïse en Volian, tooneelspel	— —	: 8
— — — — — Het Geschenk, of de Gelukkige Misvatting, blyspel.	— —	: 6
P. Pypers, Merival, tooneelspel.	— —	: 10
— — — — — De Graaf van Cominge, tooneelspel.	— —	: 12
— — — — — Lausus en Lydia, treurspel, <i>pl.</i>	— —	: 12
B. Rekker, Benjowsky, tooneelspel, met muzyk.	— —	: 12
B. Rulofs, Willem Tell, treurspel, <i>pourt.</i>	— —	: 12
— — — — — Fredrik van der Trenck, tooneelspel	— —	: 8
J. Stattenburg, Apollo in Dordrecht, en De Zang- berg, twee divertisfementen	— —	: 6
E. van Steenwyk, Leonidas, treurspel	— —	: 8
P. J. Uylenbroek, Meropé, treurspel. <i>pl.</i>	— —	: 12
— — — — — De Vertrouweling, kluchtig treursp.	— —	: 12
— — — — — Fenelon, treurspel	— —	: 10
— — — — — De Ware Heldenmoed, tooneelspel	— —	: 8
D. A. v. d. Wart, Liefde en Grootmoedigh. toon.	— —	: 10
— — — — — Cange, tooneelspel	— —	: 6
— — — — — DeWéldenkende Representant, toon.	— —	: 6
— — — — — De Schilder, tooneelspel	— —	: 8
M. Westerman, Afkeer en Liefde, tooneelspel.	— —	: 8
— — — — — Wat doet het lot niet! blyspel.	— —	: 7
Wigcherlink, De Rechtschapeu Krygsman, tooneelsp.	— —	: 8
N. S. v. Winter, Menzikoff, treurspel	— —	: 8
L. W. — — — — — Louïze d'Arjac, treurspel	— —	: 8
— — — — — Sebille van Anjou, treurspel	— —	: 8
— — — — — Gelonide, treurspel	— —	: 8
Non datur ad musas, &c. Esther, treurspel	— —	: 7
Vlijt doet vorderen, De Gewaende Philosoph, blyspel	— —	: 6
De Burgemeester, tooneelspel	— —	: 12
De Slacht-offers van Kloosterdwang, tooneelspel	— —	: 10

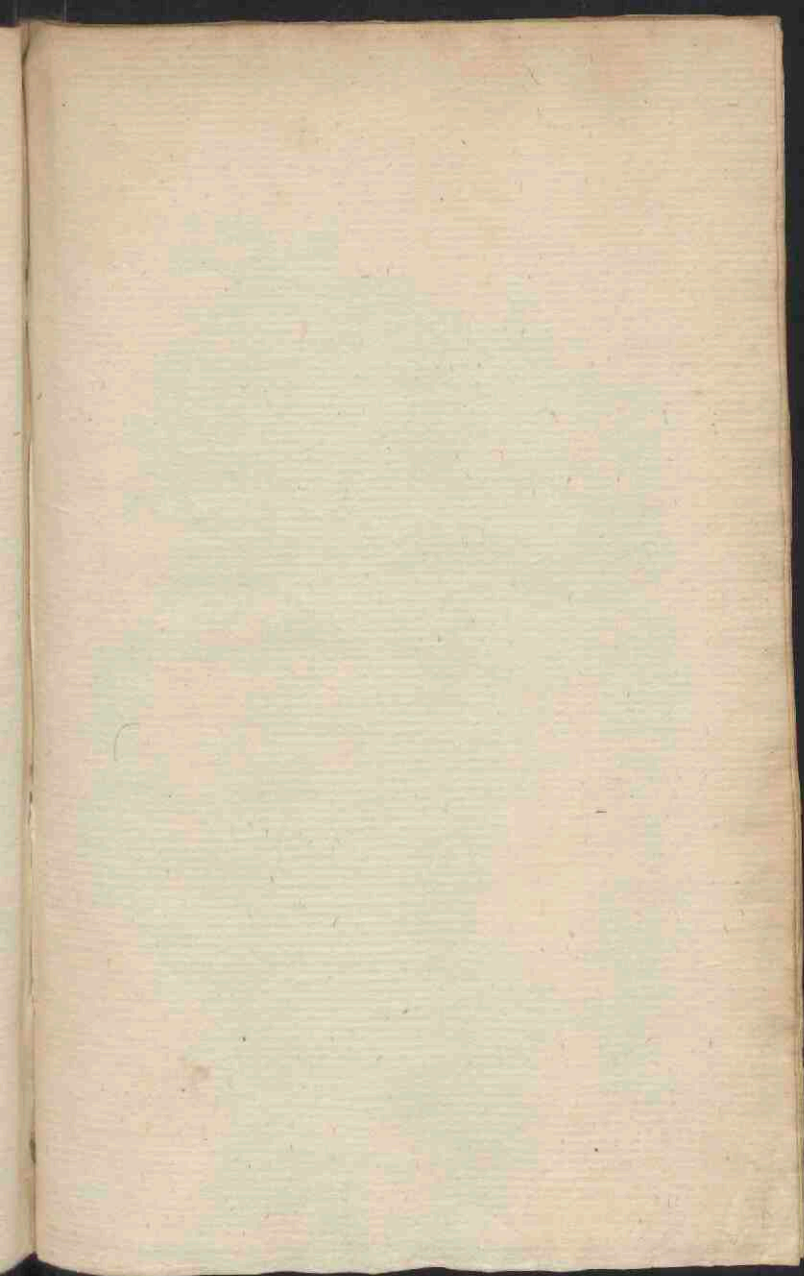
Van meest allen zyn eenigen voor de liefhebbers op groot pa-
pîer te bekomen. Verscheiden nieuwen zyn ter persse.

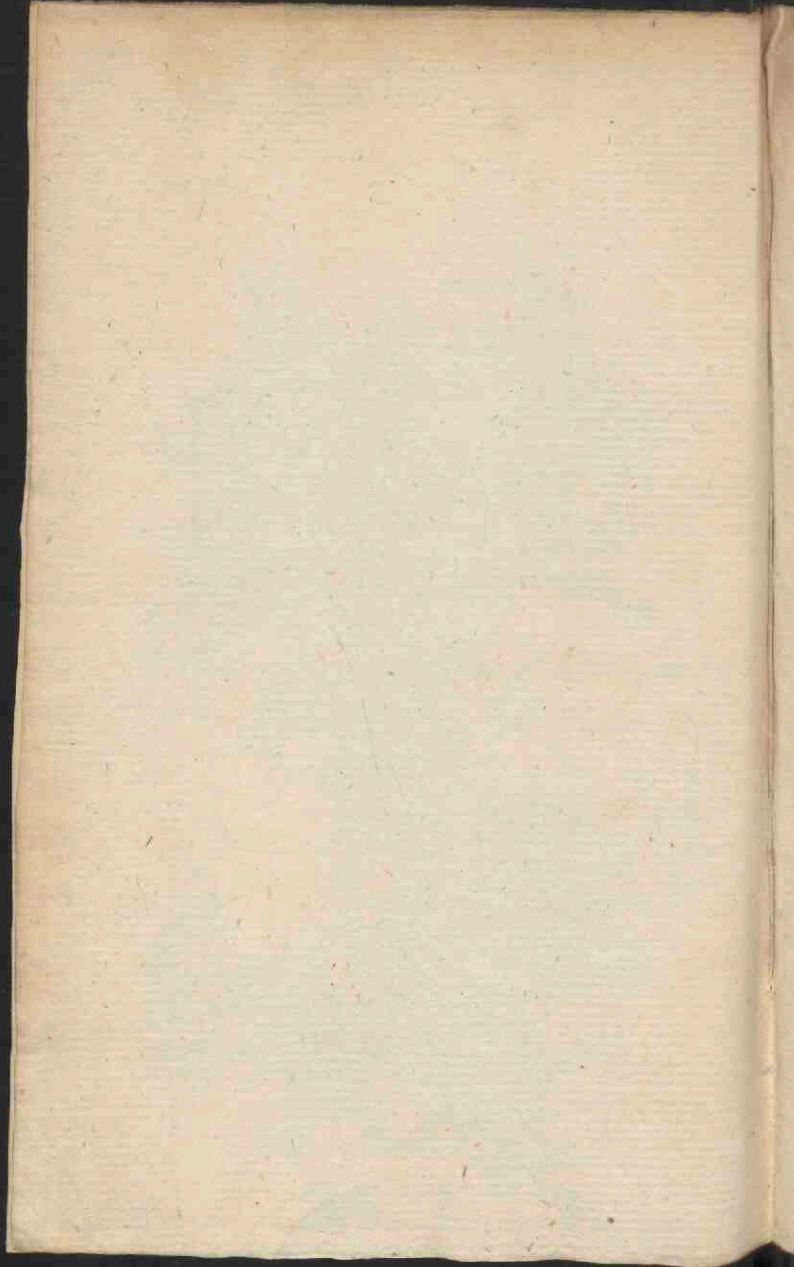
Veertig Kunstprinten voor onderscheiden tooneelspellen.

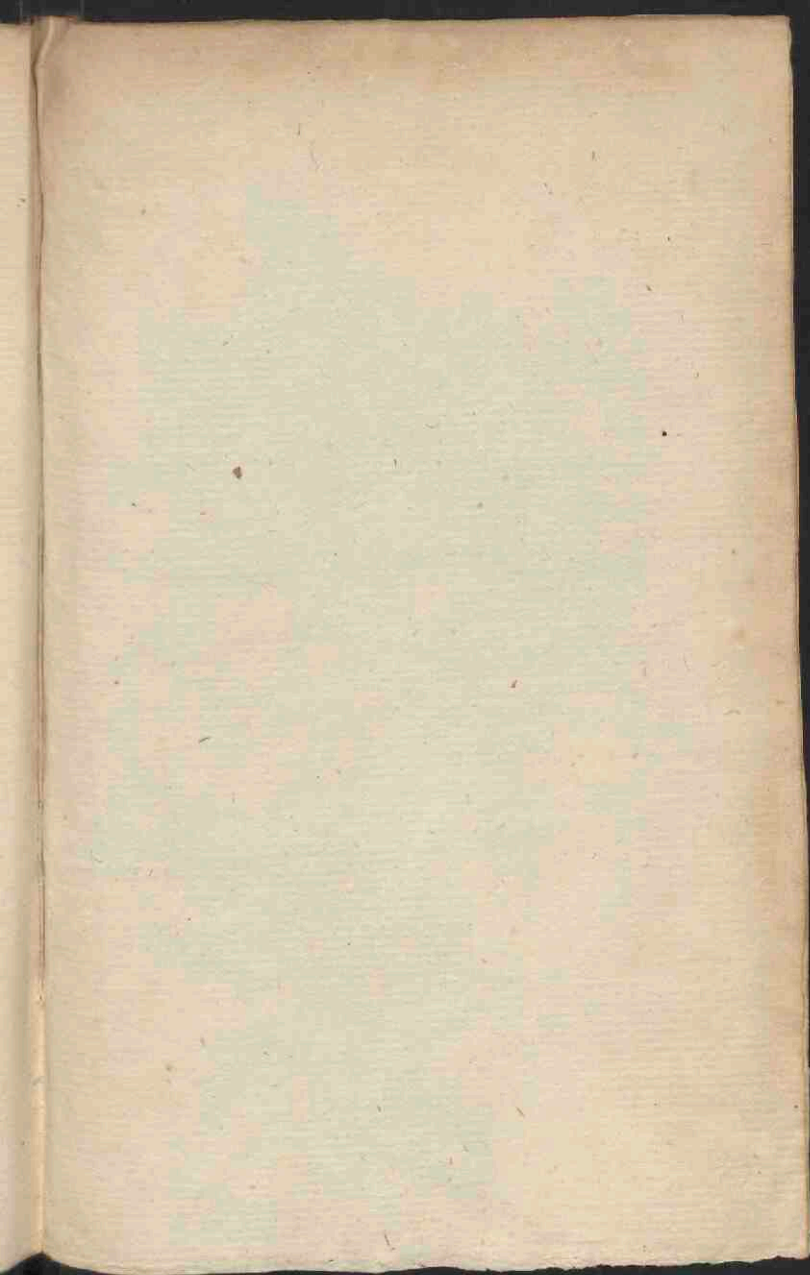
Algemeene Kunsttitels voor allerlei dichtwerken, in 4to. en in 8vo.

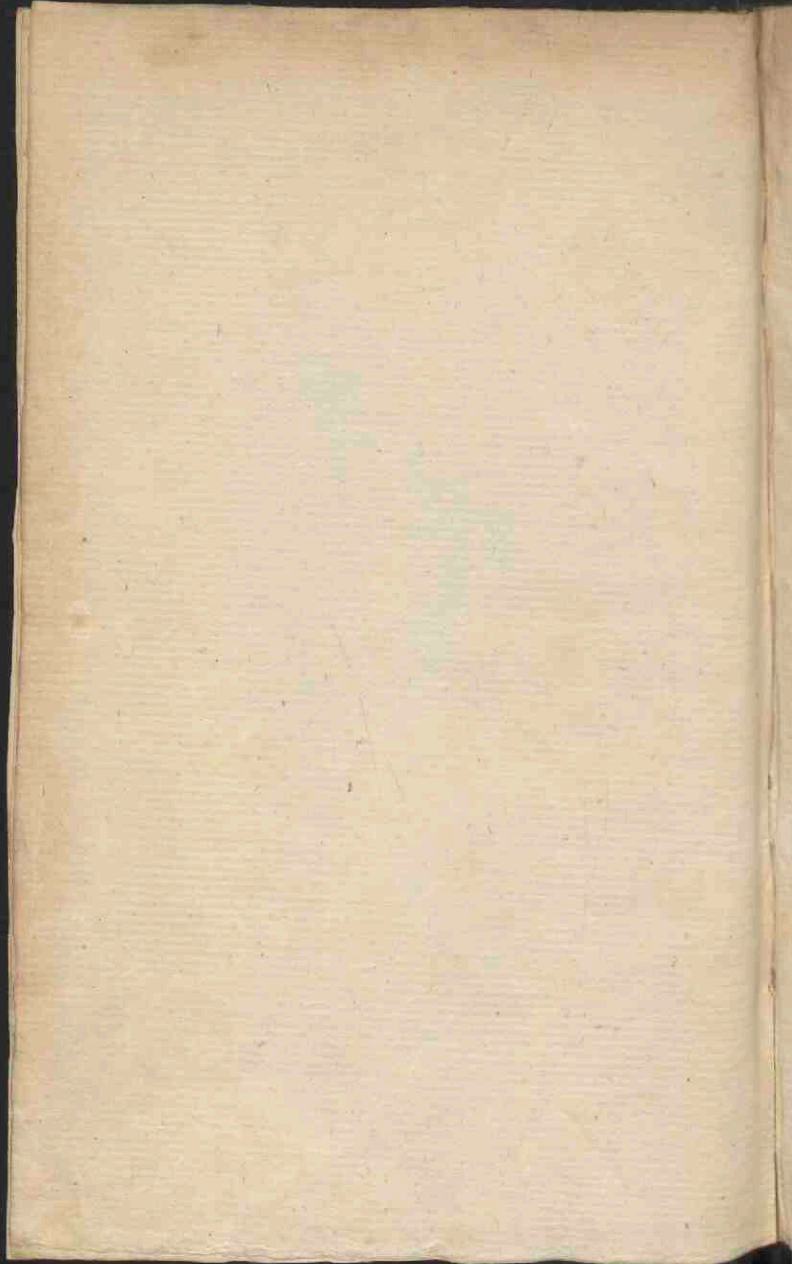

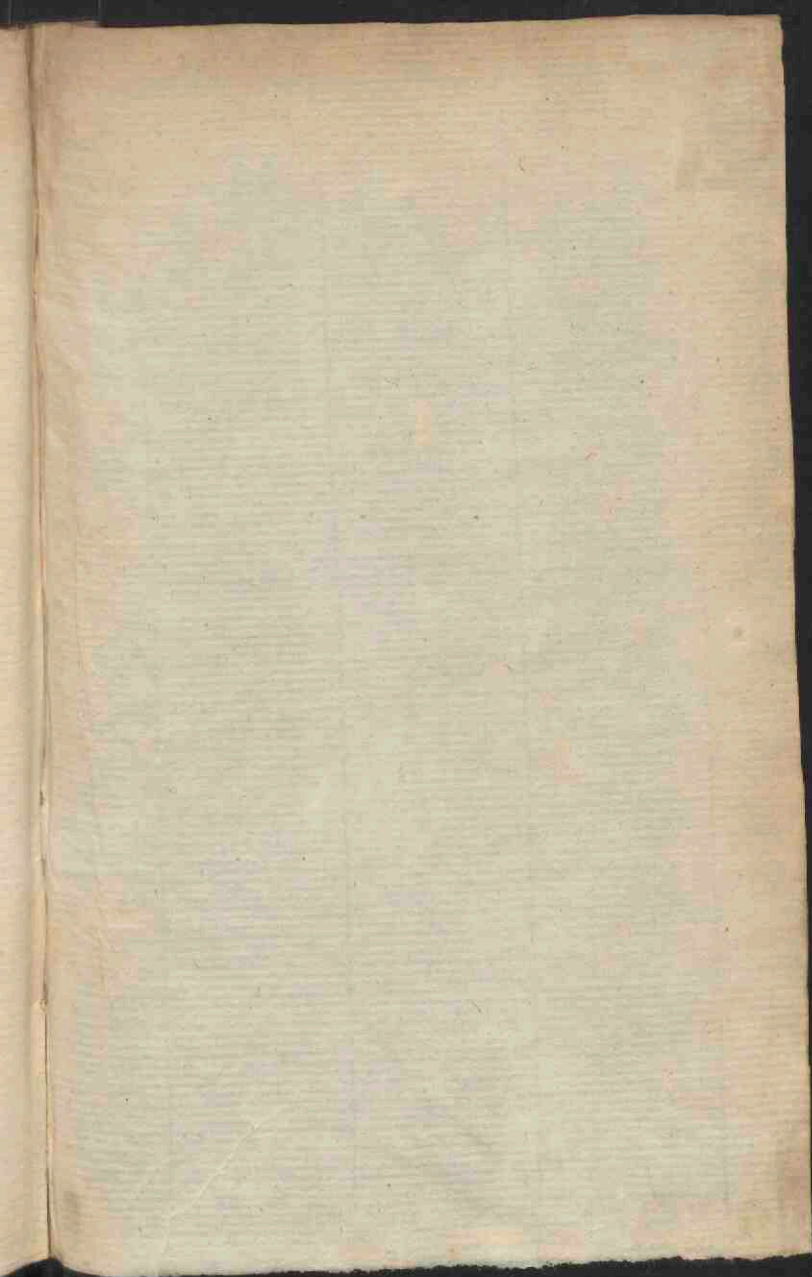

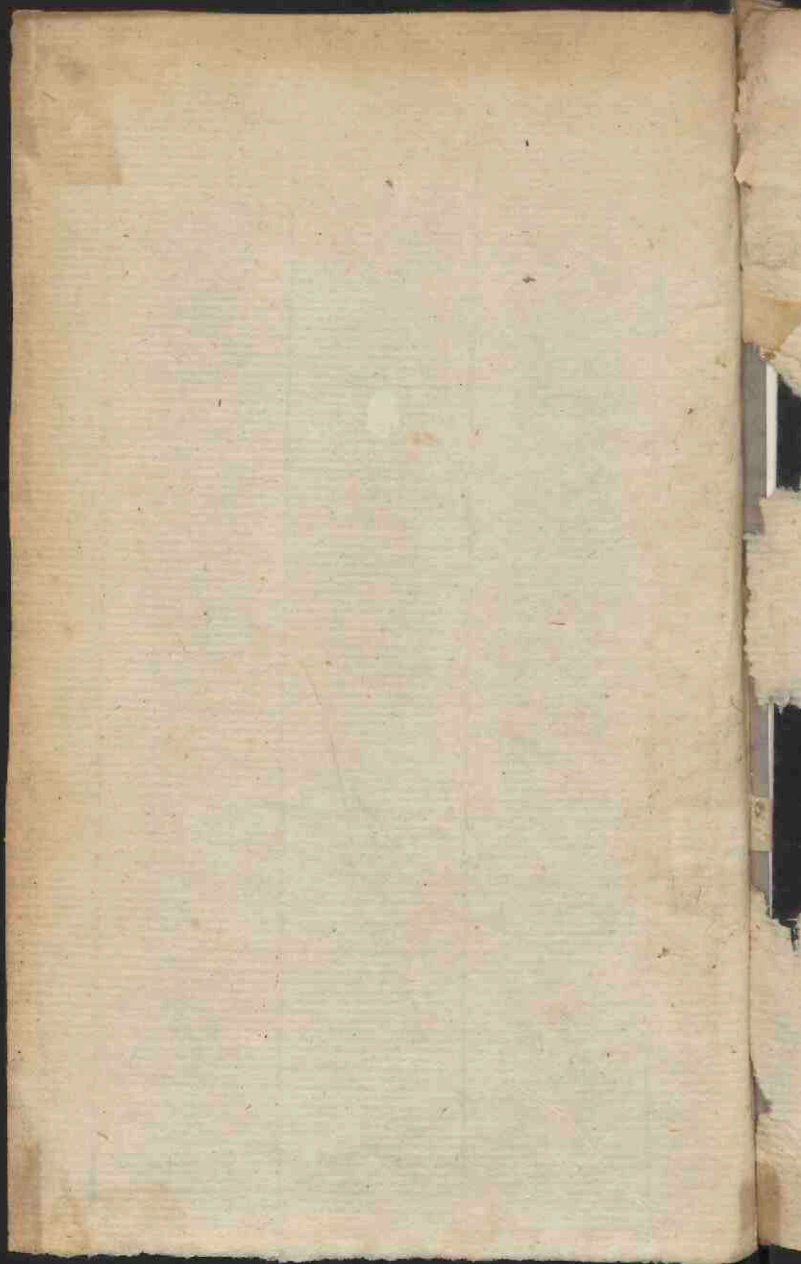

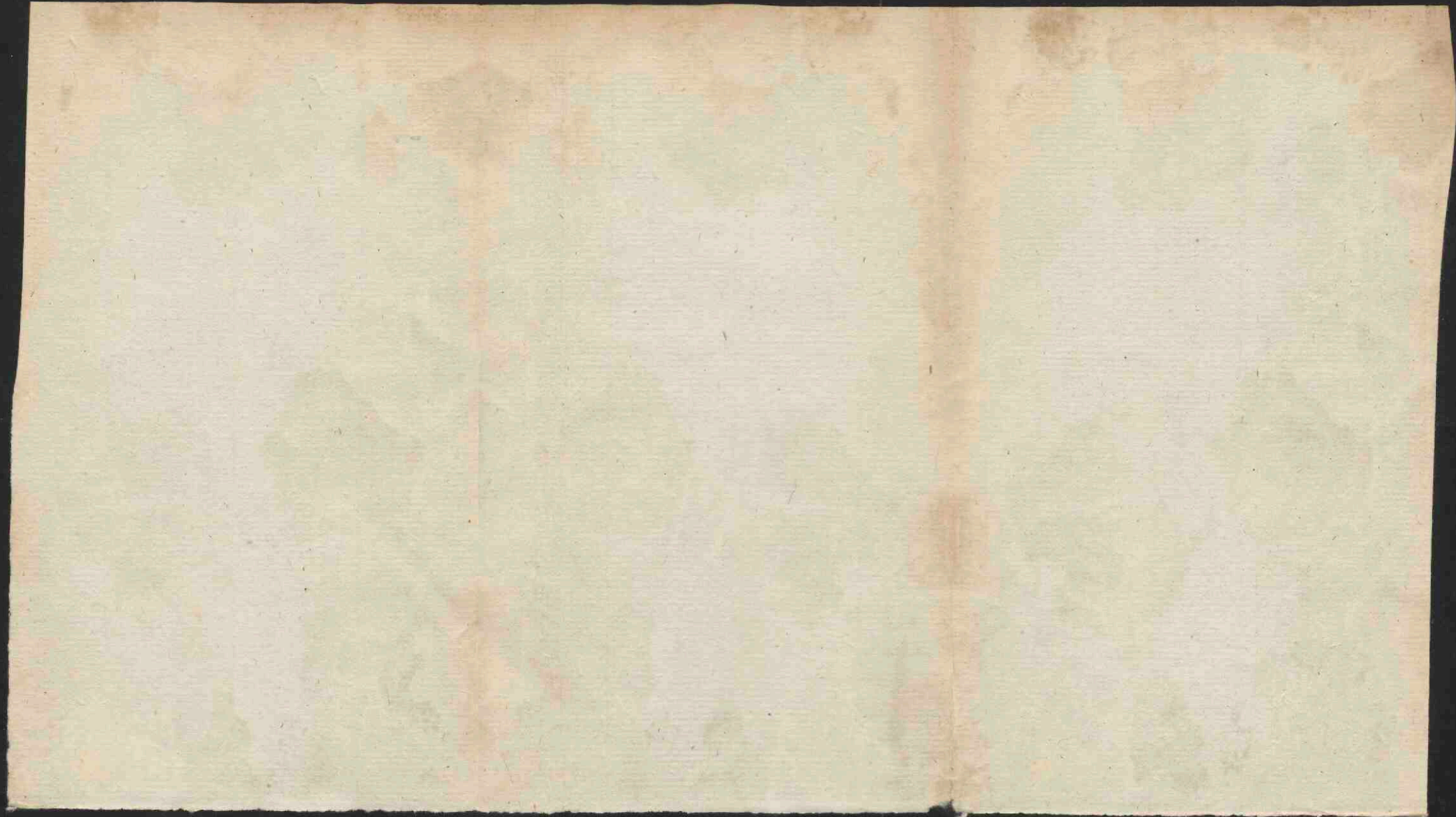

1797. 1798.

1799

1799. 1800.

1801

1802

1803

1804

26 Aug
1856

Roos.

fampschuyten.

Beijnink

M. fampschuyten.

geb. Snock

J. Snock.

M. Snock.

geb. Adams.

voorbeh. fampschuyten

Herken. M. Snock.

Majoor vredenbergh

doctoor Beijnink. - halfjaar

gelder

Plen Pleje,

Wicijn erend

het geschenk

